

BALI • 2018
GUDERNES Ø
INDONESIEN

Afrejse

Onsdag den 14. februar 2018

Indledning

Når jeg sætter mine fødder på Bali i Denpasar Lufthavn, venter der 5 hoteller på 5 forskellige destinationer rund om på Bali.

Disse 26 overnatninger er forudbetalt og har på dette tidspunkt kostet kr. 11.900. Hertil kommer transport mellem de 5 hoteller, der beløber sig til knap 1.200 kr., dertil skal lægges fortæring.

Af erfaring har jeg ikke forud bestemt udflugter, transporten mellem de enkelte hotellerne sender mig over de høje bjerge midt på Bali 4 gange, hvilket må være nok transport.

For anden gang havde jeg valgt at starte min udflugt til Bali ved at flyve fra København via Doha til Denpasar, Bali.

Starter udflugten i Billund skal forbi London eller Amsterdam med mellemlanding i Doha.

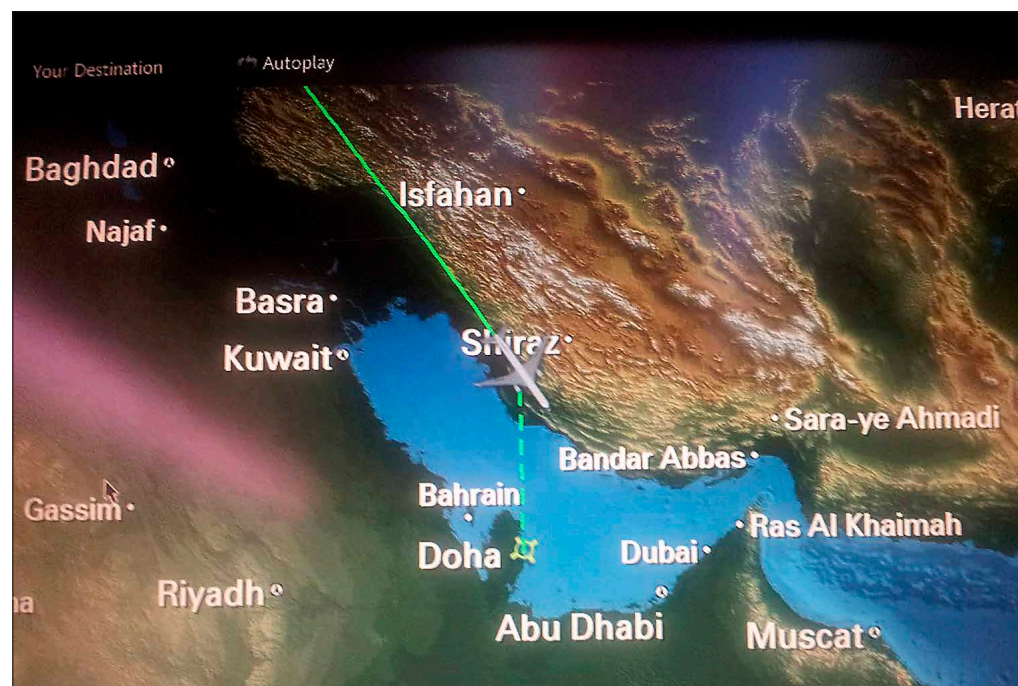
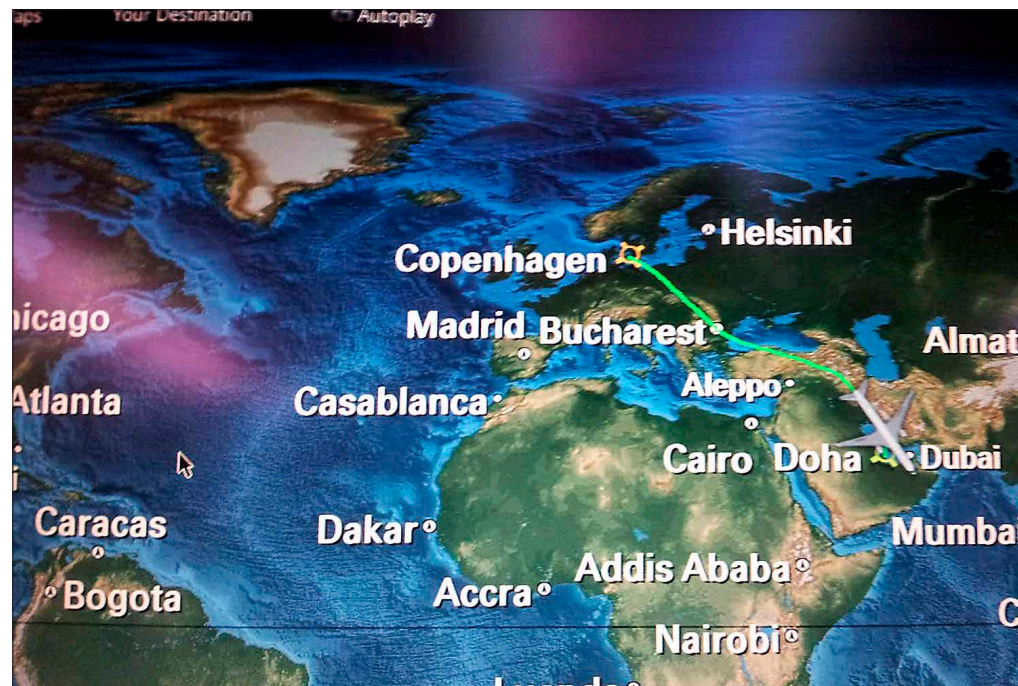
Ariva bragte mig til Århus, hvor jeg skiftede til DSB Intervity Lyn, der bragte mig direkte til København Lufthavn.

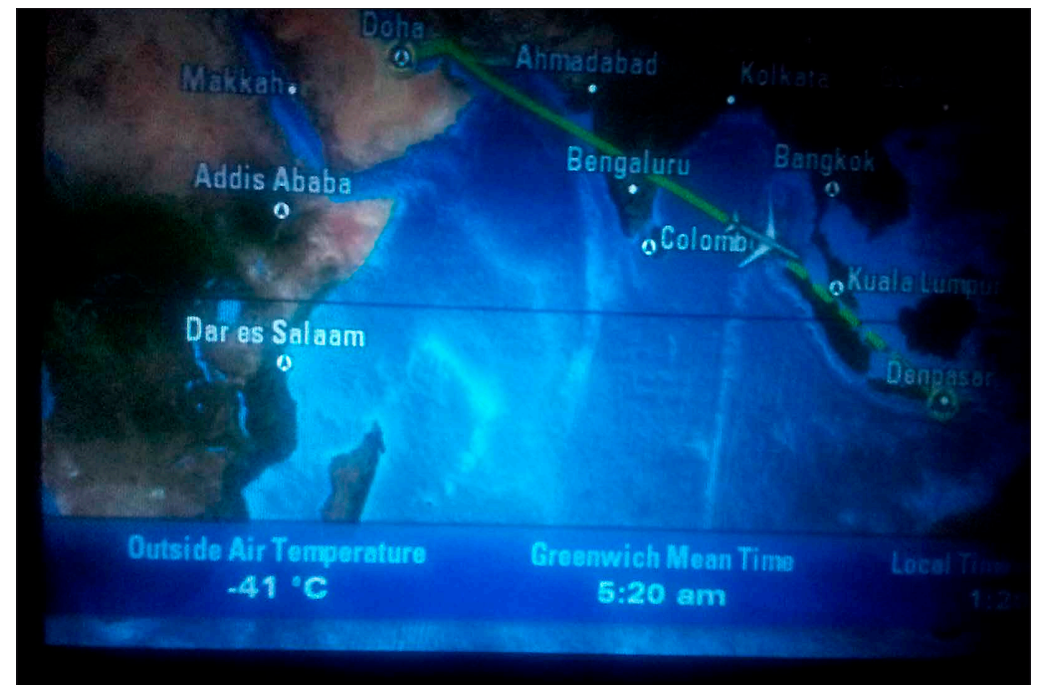
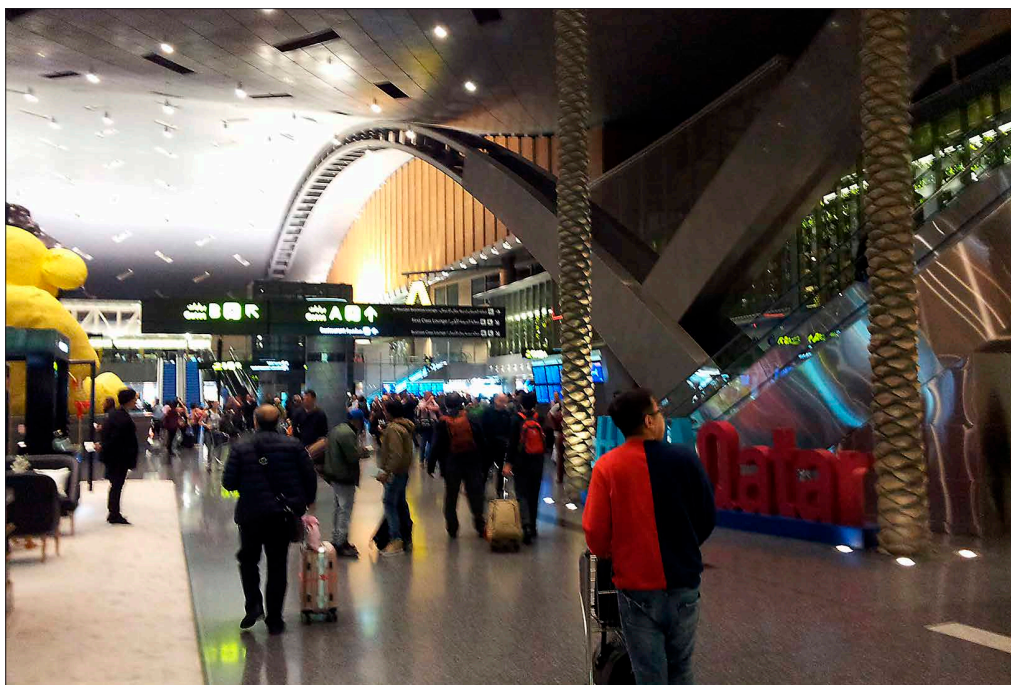
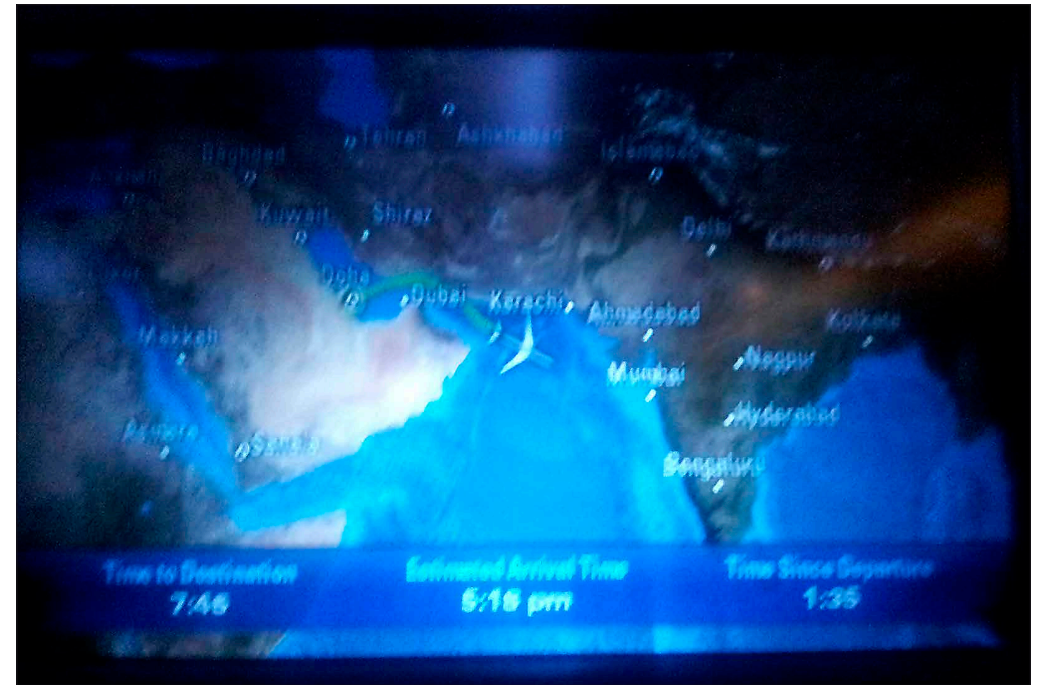
Ved 16-tiden begav vi os om bord på Qatar flyet til Doha. Fra København til Doha er der omkring 6,5 times flyvning.

I Doha havde jeg en transit på knap 3 timers ventetid. Vente-tiden blev fordrevet med to kop-per øl ved det eneste udskæn-kingssted, der er lykkedes mig at finde i Lufthavnen i Doha. Pri-sen for de to øl skal nævnes: kr. 146,32! - Så kan jeg sige, det er prøvet.

Efter overstået ventetid var det op i luften igen kl. 2.45 om natten mod Bali. Flyvetiden fra Doha til Bali ligger mellem 10-11 timer for de omkring 9500 km.

Køreplanen fortalte der var ankomst til Bali kl. 17.30, sidst på eftermiddagen, hvilket også holdt stik i år.

Tanah Lot

Torsdag den 15. februar 2018

Vel ankommet til Lufthavnen ved Denpasar på Bali, var opgaven at komme igennem hele cirkusset omkring told. Som sædvanligt, er jeg lige ved at sige, glemte jeg igen at udfylde dokumentet for indrejsende på frit 30-dages visum.

For en række lande, bl.a. Danmark kan opholdet vare op til 30 dage på fri visum. Herefter skal der søges om yderligere opholdstilladelse hos kantoren i det område man har sit ophold.

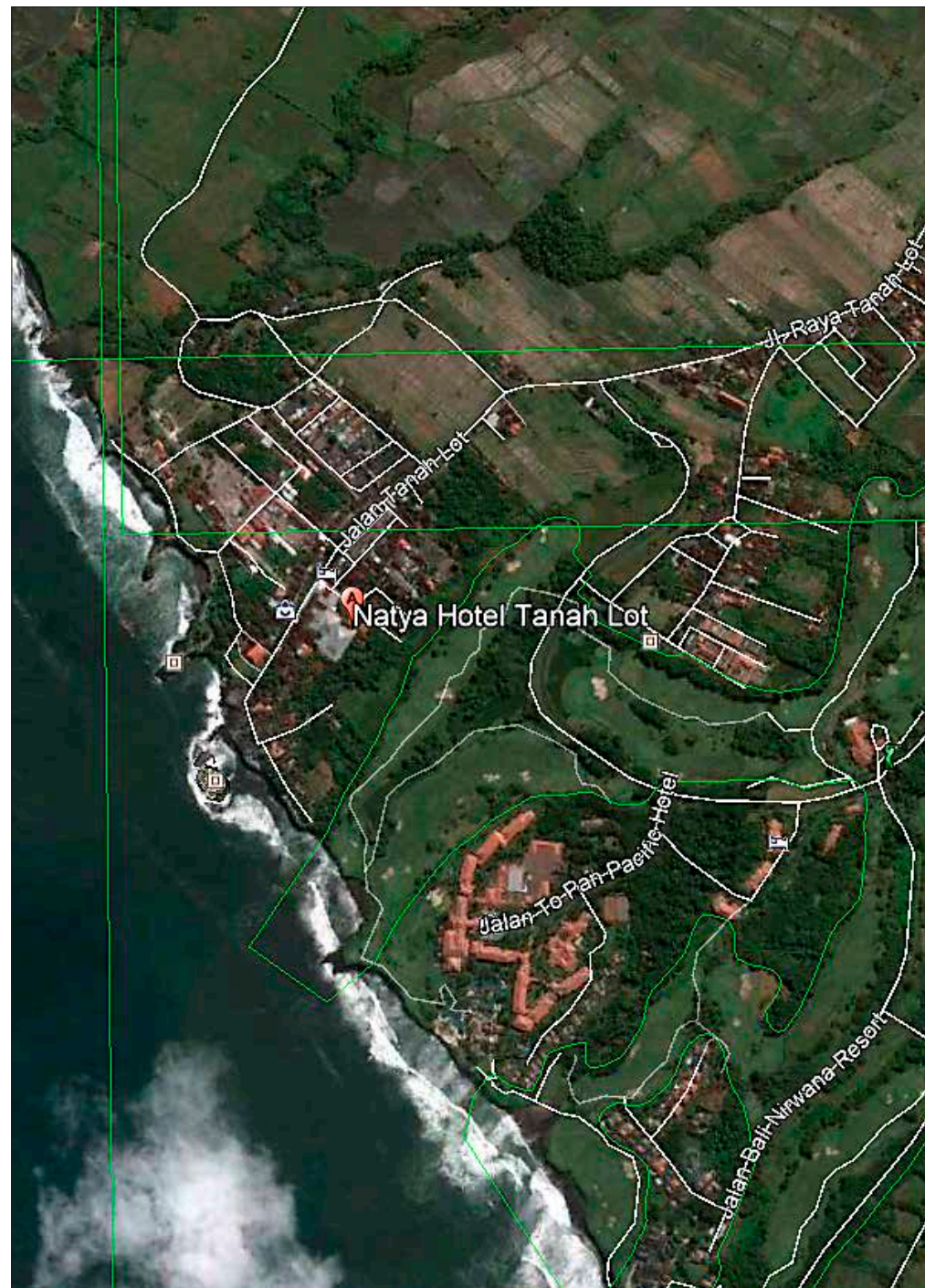
Det gik endnu en gang. Med sveden løbende ned af arme, ryg og ben, blev dokumentet udfyldt, og jeg kunne herefter begive mig til den sidste skranke, hvor indrejsestempellet blev tildelt passet.

Vel igennem alt postyret, var det ud til endnu mere postyr, nemlig for at finde en bil, der ville køre mig til Tanah Lot - en køretur på 17-20 km. Intet at snakke om i Danmark, men på Bali tager den afstand en smule længere tid, 1,5-2 timer.

Der blev fundet en bil ret hurtigt og en aftale på 700.000 Rp blev aftalt, hvorefter det gik over

stok og sten mod mit første hotel i Tabah Lot. Chaufføren fandt hotellet i første hug, troede han, vi var landet ved det forkerte hotel. Efter han havde spurgt om vej, hvordan han fandt hen til Natya Hotel, Tanah Lot landede vi ved hotellet.

Efter den sædvanlige udfyldning af papirer, kopi af pas, var det tid til at plante kufferten på værelser og finde op til restauranten og få lidt at spise og på hovedet i seng efterfølgende.

Tanah Lot

Fredag den 16. februar 2018

Efter de mere end 19 timer i luf-ten var det meget svært at falde til ro og få sovet om natten. Da roen endelig faldt over mig vågnede jeg først ved 10-tiden. Ingen morgenmad? - Jo, det var morgenmad frem til kl. 11.

Hotellet lå tilbagetrukket ca. 50 m i forhold til gågaden, der førte fra P-pladsen og ned til templet i havet. Fra tidlig morgen til mørkets frembrud var der en

lang stime af mennesker fra al-verdens lande, der forbi og ned mod byens begivenhed - Tanah Lot Templet.

Selvfølgelig skulle jeg også besøge templet her den første dag for at se hvilken størrelse det var.

En ting skal de have ros for på Bali, i og omkring deres templer holdes områderne fantastisk flotte og rene. Ingen affald der ligger og flyder.

Det var højvandet denne morgen (formiddag) og ikke muligt at gå over til templet, hvorfor det drejede sig om at danne sig et indtryk fra afspæringen her den første dag.

Min nysgerrighed fornægter sig ikke, når jeg er uden for Danmark. Jeg vandrede lidt omkring i området ved templet og faldt i snak med en caféjer, der havde tre tamme Luwak dyr gående i sin lille kaffebar. Det viste sig han var kaffefarmer med egen plantage og indehaver af 40 produktive dyr. Det var ikke kaffe der tiltrak mig på det tidspunkt jeg besøgte ham og vi aftalte jeg kiggede forbi en af de nærmeste dage.

Dagen efter min ankomst er normalt meget stille. Jeg skal lige falde ned og finde mig selv efter flyturen. Derfor valgte jeg denne dag at tage det stille og roligt, og tage hjem til hotellet igen og finde pølen.

Tanah Lot

Lørdag den 17. februar 2018

Efter en god nattesøvn vågnede jeg op allerede kl. 9. Flyveturen mærkes heller så meget mere.

Efter en god omgang morgenmad var det igen tid til at røre de gamle ben. I dag havde jeg fundet video kameraet frem og taget med ned til havet også for at få lidt live-optagelser med fra stedet.

Der er rigtigt mange turister der finder trang til at besøge Ta-

nah Lot hver dag, uanset om det er hverdag eller weekend. Området er flot holdt, hvorfor det også er en fornøjelse at vandre omkring i området. Mod syd lignede det en omgang tordenvej, der var på vej, men udeblev heldigvis.

Sidst på vandreturen besøgte jeg Luwak-farmeren og hans tamme dyr. Jeg havde lovet ham, at komme tilbage for at smage hans

kaffe. Husker jeg ret kostede en kop Luwak-kaffe 25.000 Rp. Om det er noget specielt skal jeg lade være usagt, når jeg er vant til den danske form for kaffe. Det værste er, når jeg ikke fik rørt godt nok rundt i koppen inden smagningen. Bunden af koppen lignede noget slamsugeren havde ladet tilbage.

Når klokken nærmer sig 20 aften, begynder forretningerne

at lukke ned og det bliver totalt dødt i byen.

Så kan jeg da nyde udsigten fra terrassen henover poolen. Der er utroligt flot "indenfor murerne". Det er imponerende hvad der lægges af energi for at holde beplantningen og udendørs arealerne.

Tanah Lot

Søndag den 18. februar 2018

Noget tyder på en flot solnedgang til aften. Efter morgenmad blev der brugt et par timer på en travetur mod nord for at se lidt af området jeg var bosat i.

Selv om jeg efterhånden har set og oplevet det mange gange, er det fortsat imponerende det arbejde der ligges i at passe deres rismarker. I dag mødte jeg en ældre balineser i hans rismark. Jeg var heldig, han kunne en lille smule engelsk og jeg fik så meget

ud af snakken med ham, at han høstede 3 gange ris samt majs én gang. Med den afgrøde var han i stand til at brødføde sin familie. - Imponerende.

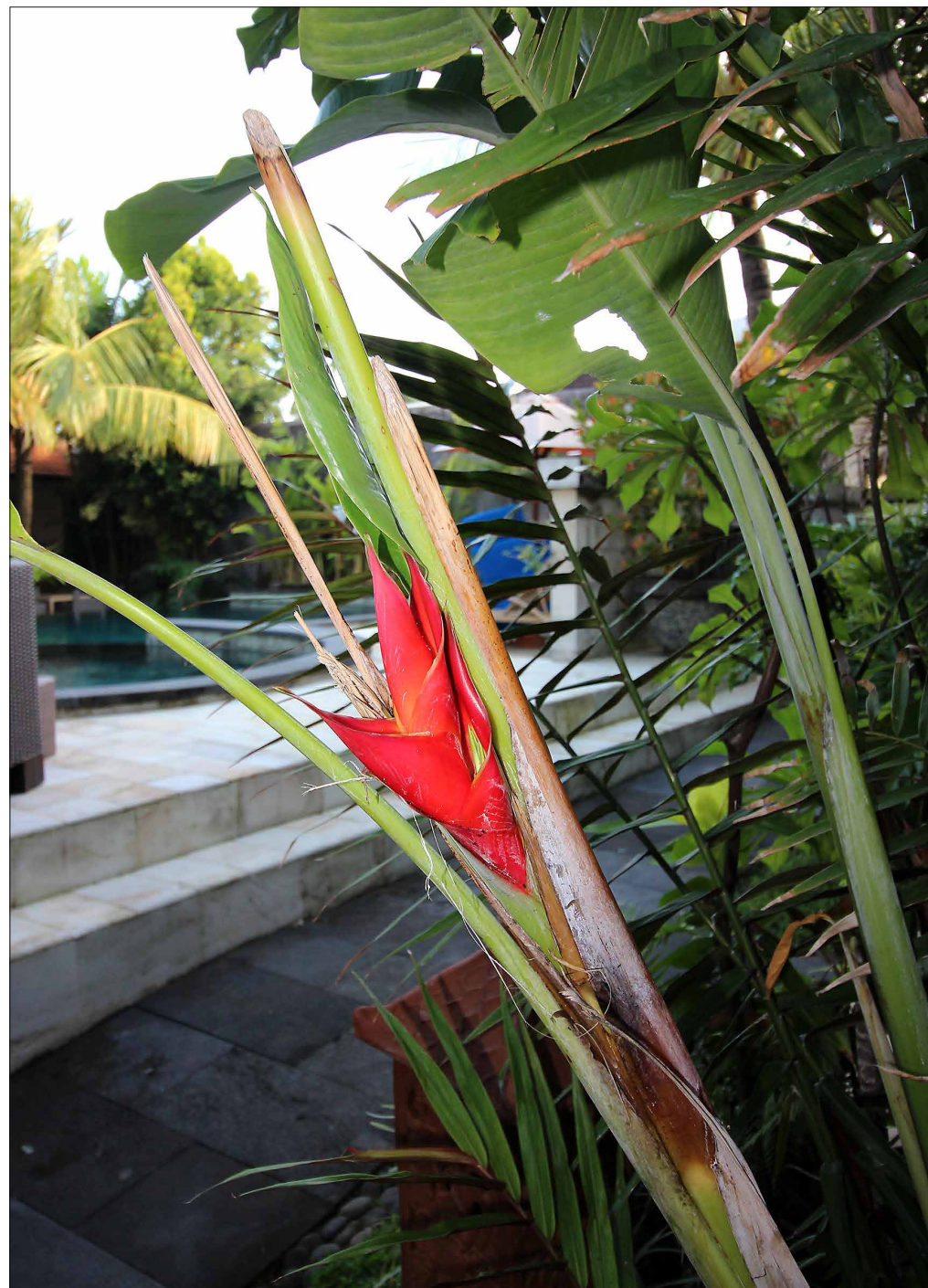
Tilbage til poolen og på hovedet i for at få sveden skyllet af kroppen.

Sidst på eftermiddagen var det tid til føde på restauranten. Jeg kan simpelthen ikke spise herude midt på dagen, hvilket de indfødte ikke forstår. Det er ganske enkelt for varmt for mig til mad.

Da jeg en dag gik pigerne på restauranten nærmere på klingen viste det sig de havde det på samme måde. Når de begyndte at tørre sveden af panden, var det tegn på høj temperatur.

Ved 18.30-tiden var det tid til at bevæge sig de små 100 meter ned til havet. Dagen bød måske på solnedgang. - Ja!

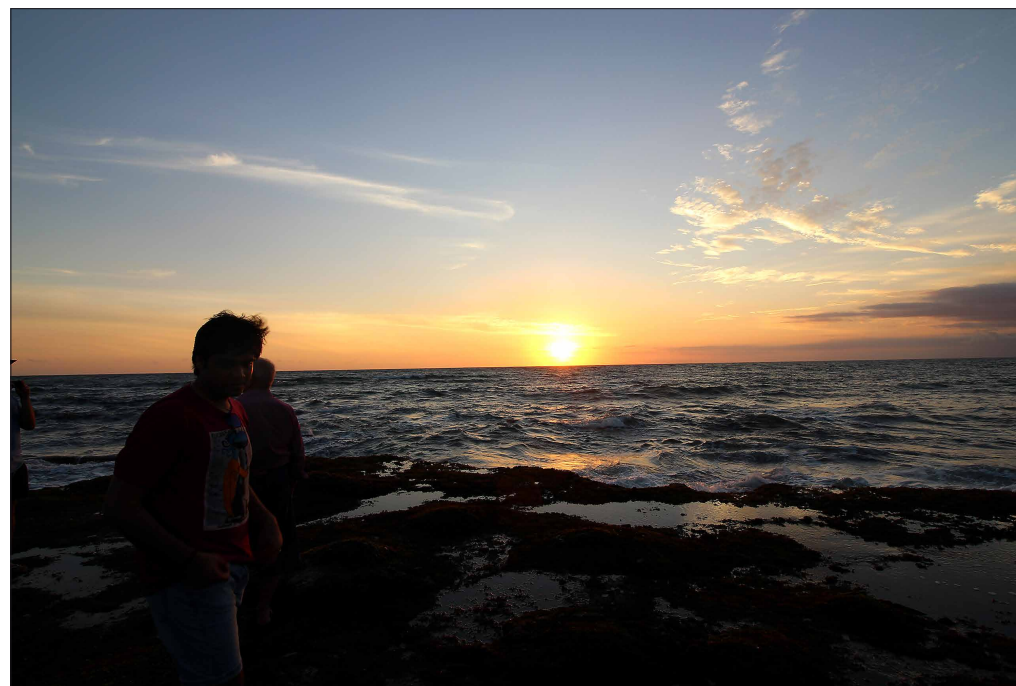
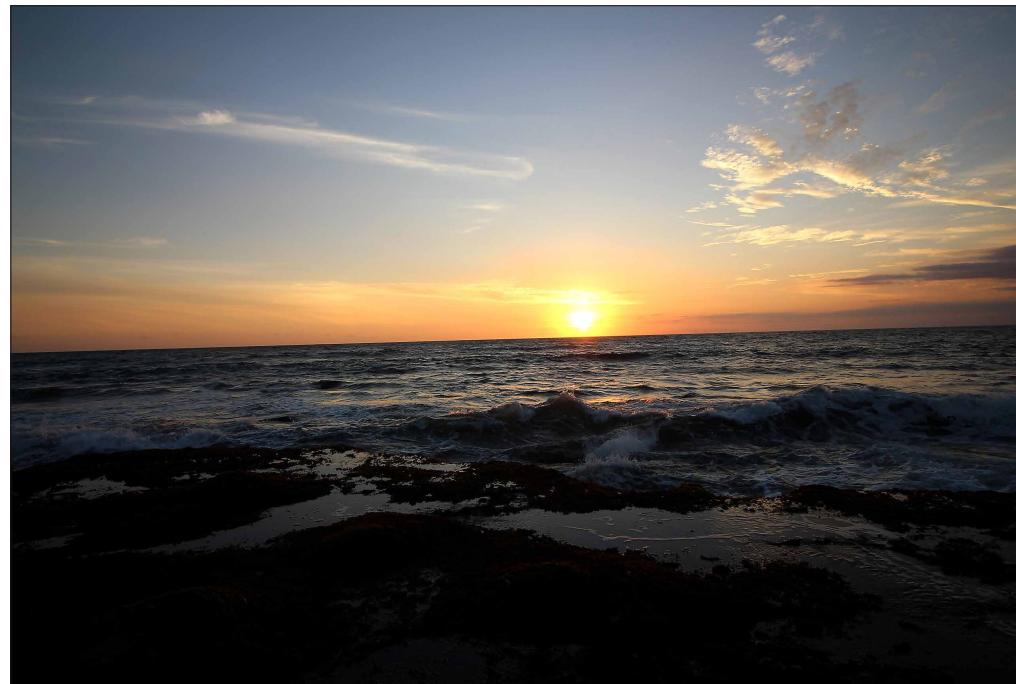
Denne dag er min sidste i Tanah Lot. Der vil på de følgende sider være en del fotos fra traveture i området og af den fantastiske solnedgang, der skal opleves i virkeligheden.

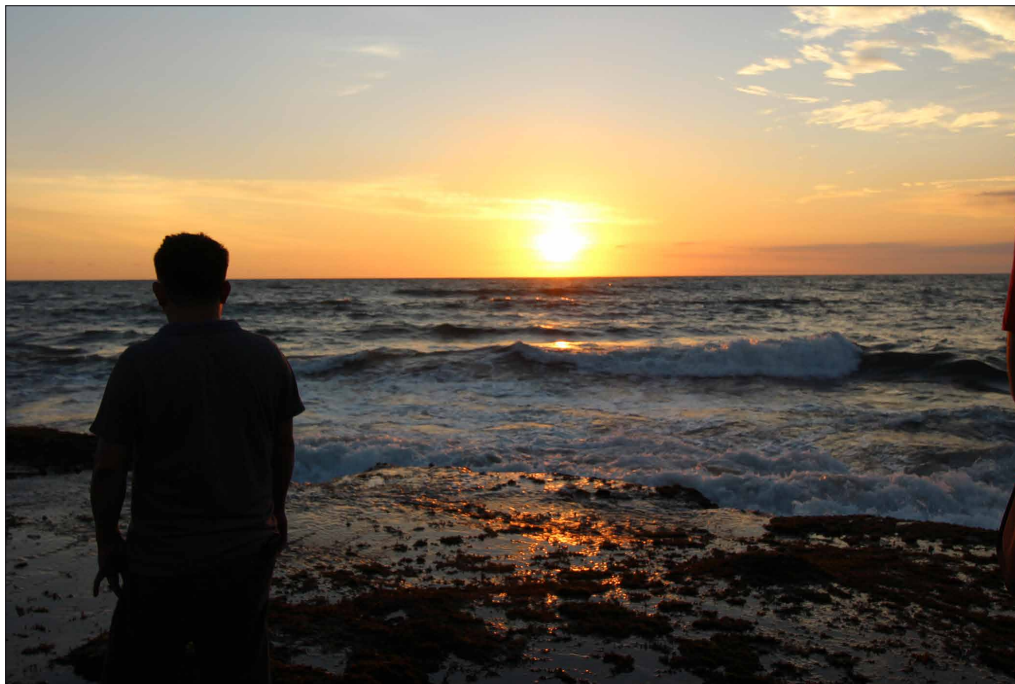

Permuteran

Mandag den 19. februar 2018

Sidder og venter på morgenmad i restauranten sammen med en flok meget larmende japanere. Det er desværre det billed der tegner sig af japanere, de har utroligt svært ved at der er andre til stede end dem.

Der skete desværre det fra morgenstunden jeg havde glemt det var flyttedag. Jeg skulle videre på min rundrejse på Bali. Næste mål for turen er Permuteran på

den nordvestlige del af Bali ved Javastrædet.

Kuffert og rygsæk blev pakket ned i en fart og jeg fik samlet alt sammen og var klar til at forlade det lille, men dejlige hotel i Tanah Lot lidt over kl. 11.

Det er en køretur fra den sydlige til den nordlige del af Bali. Chaufføren og jeg udvekslede den sædvanlige snak. Hvor kommer du fra? Jeg fik oplyst, at tu-

ren ville ca. 3 timer og at han ville køre på de mindre veje frem for de større veje. Noget af vejen havde jeg kørt tidligere, men havde faktisk glemt hvor og hvad det var for veje vi skulle ud på, for at komme op til nordøen. Det var som at køre i de italienske alper.

Vi nåede helskindet frem til Hotel Antari i Permuteran, der ligger i udkanten af Balis eneste nationalpark. Det viste sig også, jeg

var eneste gæst på hotellet. Altså jeg havde en hel pøl for mig selv.

Efter en hurtig udpakning, skulle de gamle ben strækkes ud ved en tur ud ad landevejen og ned til stranden, der viste sig at være helt øde for mennesker.

Første aften på et nyt overnattingssted vælger jeg altid at spise på stedet. Det blev ikke nogen større succes. Permuteran må have bedre spisesteder.

Permuteran

Tirsdag den 20. februar 2018

Den første nat her i Permuteran blev brat overstået med vækning kl. 7 ved et par 1200 W højtalere startede op. Der blev indkaldt til bøn fra moskeen, der ligger et par 100 m fra hotellet, fandt jeg ud af senere.

Af en eller anden årsag, fandt jeg ikke lejlighed til at tage de 15 km for at se Bird Park, der ligger i forbindelse med nationalparken.

I stedet besluttede jeg at vandre rundt for at se hvad Permuteran havde at byde på. Jeg valgte området heroppe for at opleve befolkningen. På et senere tidspunkt kan jeg måske vende tilbage og tage området i nøjere øjensyn.

I dag gik turen i stedet mod øst, ud til et tempel der blev passet af en hulens masse aber.

Udstyret med masser af vand,

temperaturen var et godt stykke over de 30° allerede her midt på formiddagen. Jeg nåede ud til templet, en god tur på et par km. Fik også oplevelsen med aberne, der gjorde alt for at negle mad fra boderne. Aberne blev jagtet med slangebøsse og sten.

På tilbagevejen faldt jeg i snak med en ældre dame, der var ved at findele palmestrimler til flet.

Ved hjælp af en tolk fik jeg lov at tage et billed af damen mens hun udførte sit job. Inden skulle hun lige have tænderne på plads.

Som udgangspunkt er hotellet her meget pænt, men det er ligesom turisterne ikke har fundet herop mod nord endnu. Der er i hvert fald ikke særlig mange af dem.

Permuteran

Onsdag den 21. februar 2018

En detalje ...

Man vækkes første gang kl. 5 ved den muslimske hovedkanal starter sine 1200 W højttalere op. Kl. 6 starter hanen op og fortsætter i lang tid. Kl. 7 begynder børnene at vågne op til dåd.

Det er iøvrigt en flot moské Permuteran er udstyret med, beliggende kort fra hotellet.

Koden til rejseskrivemaskinen

blev knækket. Jeg havde blot anvendt en forkert adgangskode til at åbne dyret med.

Til gengæld er Canon kameraet løbet ind i problemer med luftfugtigheden og måske den sved der driver i stride strømme ned ad mig. Kameraet stoppede i hvert fald midt i en optagelse.

Dagen blev anvendt på en lille udflugt ned til havet. Adgangsvejene til havet er små stik veje

der går fra hovedvejen ned mellem matriklerne mod nord.

Det har været så varmt heroppe på den nordlige del af Bali, jeg ikke har evnet at lave aftale med en chauffør og køre mig en tur ind i Nationalparken.

Til aften fandt jeg en restaurant der serverede en balinesisk menu, bestående af en suppe og tun med ris fra grill - smagte fantastisk dejligt.

Permuteran

Torsdag den 22. februar 2018

Den første uge er næsten overstået med indtryk fra to yderkanter på Bali jeg endnu ikke havde besøgt tidligere.

I nat regnede og tordnede helt vildt, men her kl. 9 morgen er der en dejligt frisk luft med få skyer, hvilket siger mig, det bliver også varm dag.

Dagens morgenmad bestod af to kopper te et vendt spejlæg med nudler i en balinesisk lage.

En ny nattevagt ville her til morgen høre mig om jeg havde besøgt deres tempel i Permuteran, hvilket jeg svarede ja til, men det var ikke det rigtige. Nattevagten gav mig et kort og anviste vejen. Men først ville jeg trave mod vest af hovedvejen for at se hvad byen der havde at fremvise af interessante oplevelser. Det var så som så med noget at se, men jeg fik da rørt benene i et par timer.

Hjem til hotellet igen og skifte T-shirt og videre i teksten for at finde det omtalte tempel.

Det blev endnu en travetur denne gang mod øst ad landevejen et par hundrede meter, herefter til højre og en lille km op

mod foden af bjergkæden på den nordlige side af Nationalparken.

Der er som regel fri donation her på Bali til deres templer - i Danmark - vil vi kalde det adgangsbillet. Det blev doneret 25.000 Rp. De indsamlede midler anvendes til at holde templer og områder i en passende tilstand.

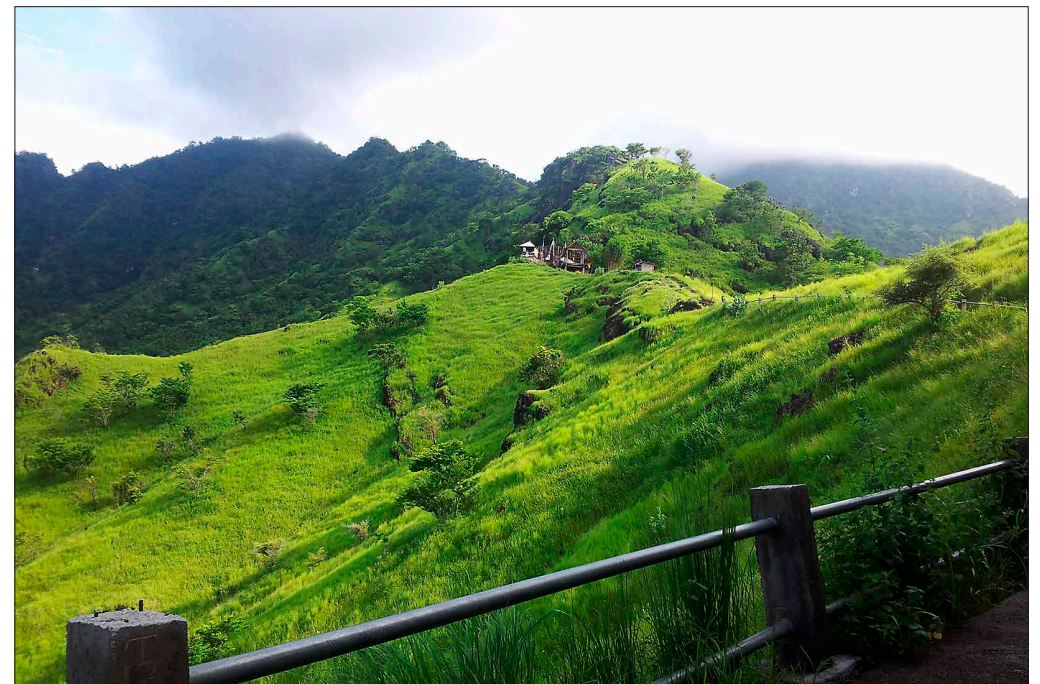
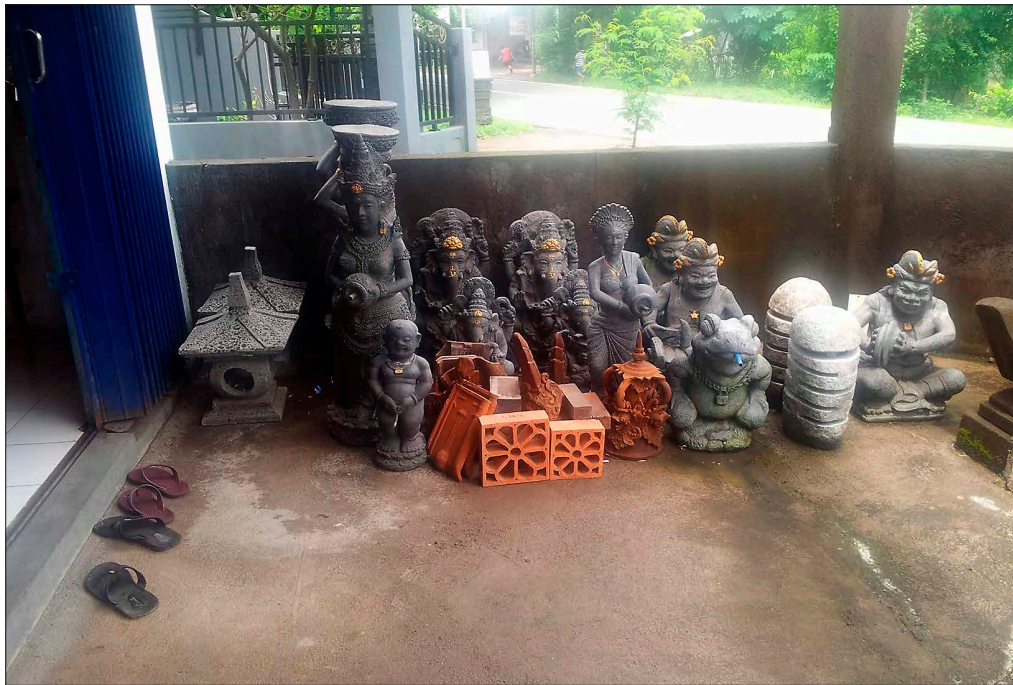
Det eneste nattevagten ikke havde fortalt mig om morgenen var, opturen foregik op ad 700 m trappetrin ... op, op, op.

Jeg evnede ikke at indtage toppen hvor templet var beliggende. Tror jeg stoppede 30-40 m før, hvor der trods alt var en flot udsigt.

Efterfølgende var jeg kørt godt og grundig træt og faldt om på sengen og vågnede først op igen langt hen på natten.

Ingen aftensmad ----- Sov bare!

Ubud

Fredag den 23. februar 2018

Der var afgang fra Permuteran mod Ubud ved 11-tiden.

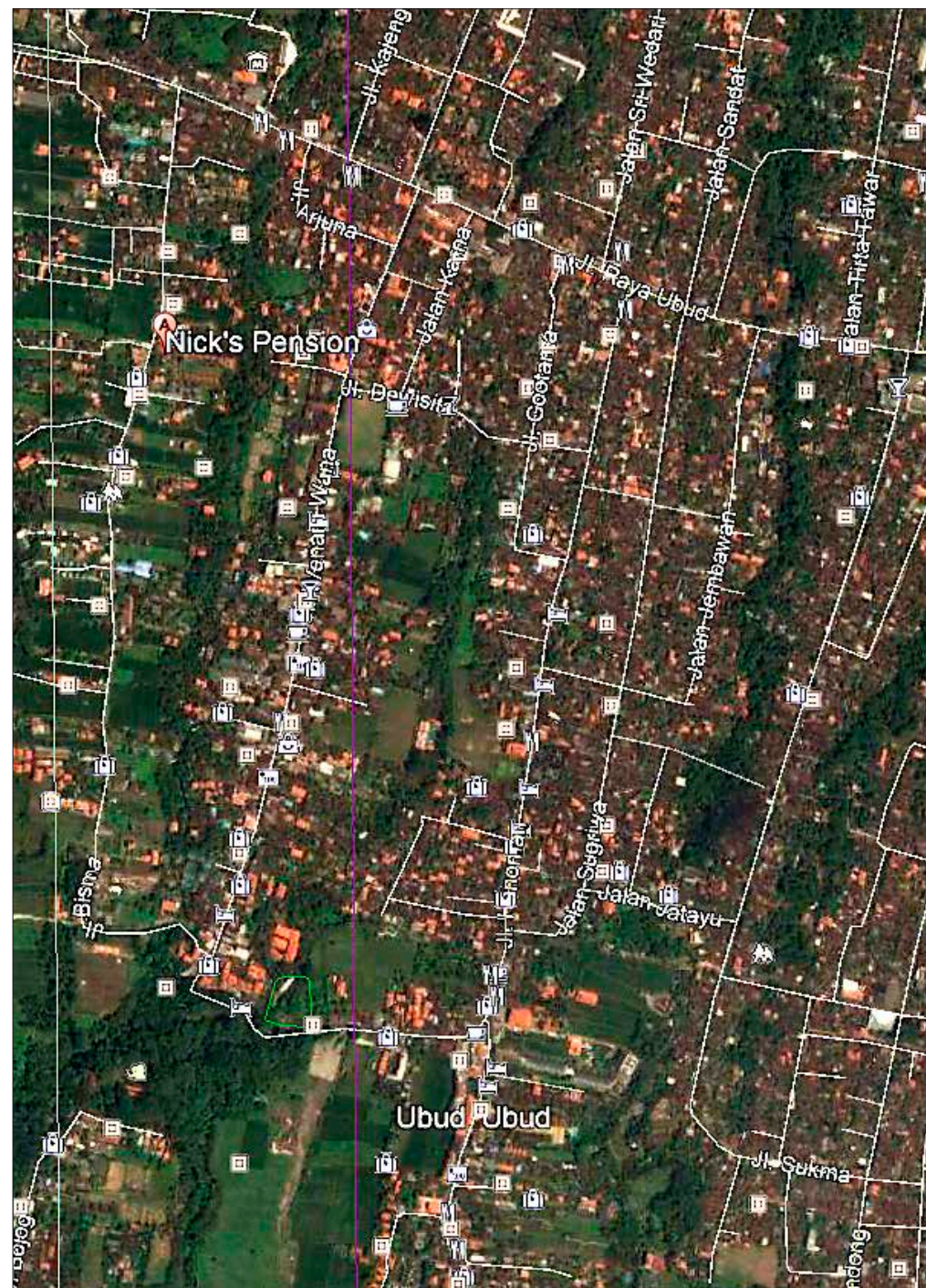
Jeg besøgte kort Ubud i 2016 og fandt ikke byen særlig interessant, men det vil jeg råde bod på over de næste 4 dage.

Vi er netop landet ved Nick's Pension efter en 3-timers transporttur over de høje bjerge midt på øen. Vi passerede bl.a. gennem Munduk og Bedugul, hvor vejret var koldt og meget tåget samt di-

set. På vor vej over bjergene, var der 4 steder hvor vejen simpelthen var væk efter jordskred. Ret uhyggeligt at se hvor meget af vejen der var forsvundet. Etableringen af vejene var påbegyndt igen.

Lidt om værelset der ligger på 1. sal med en fantastisk udsigt ned over rismarken. Her er der rismarker frem for græsplæne.

Et imponerende vue.

Lørdag den 24. februar 2018

Det var svært at falde til ro i aftes efter min torsdags trappeudflugt, der fortsat sad i benene. Jeg må nok hellere efterhånden erkende, overfor mig selv, jeg ikke er 28 år længere.

Denne lørdag skal anvendes til at udforske Ubud lidt mere end sidst jeg var her. The Kingdom (Ubud Palace) og Ubud Market der ligger lige overfor. Der var faktisk ikke så mange mennesker som forventet i Markedet.

Besøget i Ubud Market skal munde i at finde en mindre rygsæk til mine travelture. Selvfølge-

lig har jeg glemt den lille rygsæk
i Danmark.

Jeg vil prøve at finde et billigt digital kameraer her i Ubud, hvis der findes en fotoforretning ellers må jeg nøjes med mobil kameraet. Canon er i hvert fald meget død.

I kommende uge hvor jeg desværre har forladt Ubud, er der hindi ceremoni. Det er imponerende så mange mennesker der er involveret i opbygningen.

Ubud Palace var så godt som lukket af hensyn til den kommende ceremoni.

Ubud

Søndag den 25. februar 2018

En fantastisk flot morgen set fra terrassen med solopgang og skyfri himmel her kl. 6.30. Morgenens vil i Danmark være betegnet som en "en dejlig dansk sommer morgen".

En ting mangler jeg på denne ellers dejlige pension, nemlig lidt mere varmt vand om morgenen, især når skægget skal fjernes.

Til trods for enormt ømme benmuskler, skal denne søndag bruges på en vandretur mod nord. Efter en lidt blød start nedad ad bakke, skiftede landskabet karakter til det modsatte.

Det blev et treckgennem et meget varieret landskab sammen med en masse andre mennesker fra mange forskellige lande.

Da jeg nåede toppen, hvor vandrestien begyndte viste skiltet 2000 m til en restaurant, der skulle være vendepunktet for udflugten. Jeg nåede ikke så langt. Stoppedes ved 1200 m, jeg ønskede ikke at overbelaste musklerne mere end højst nødvendigt. Stedet jeg stoppede ved var et galleri, hvor jeg faldt i snak med galleri indehaveren.

Denne snak resulterede i, at jeg faldt for et maleri med en masse farver. Vi blev hurtigt enige om en pris, der passede os begge. Maleriet stod til 400.000 Rp., men jeg fik slået 100.000 Rp. af prisen. Da jeg forlod hende, ønskede jeg hende en rigtig god dag, som jeg plejer, hvortil hun viftede med pengene og sagde, det allerede havde været en god dag nu.

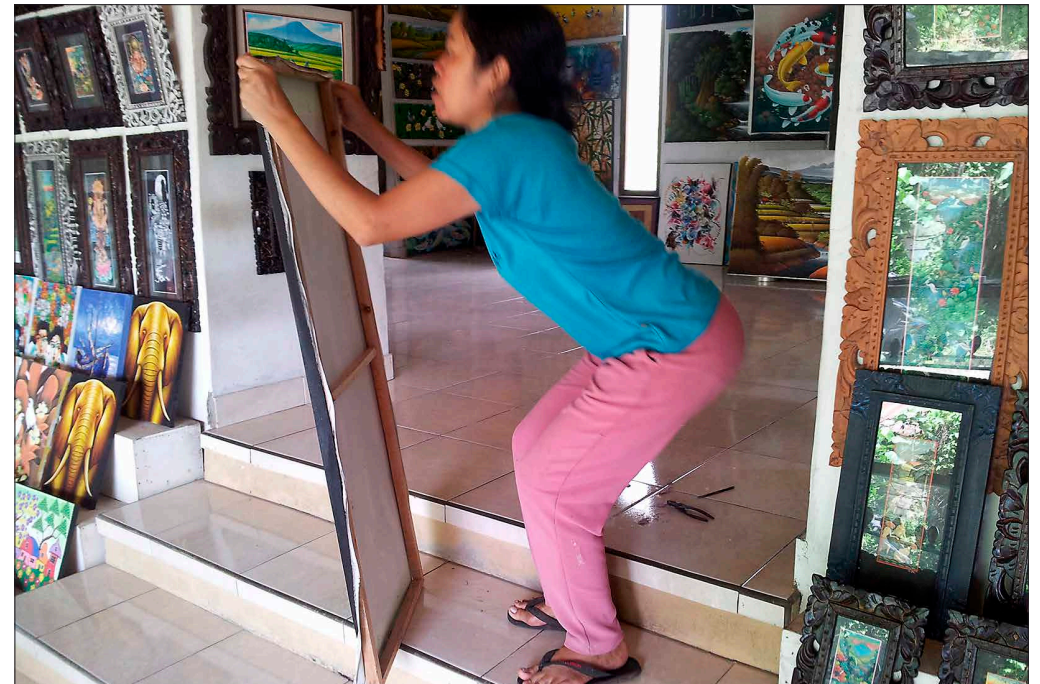
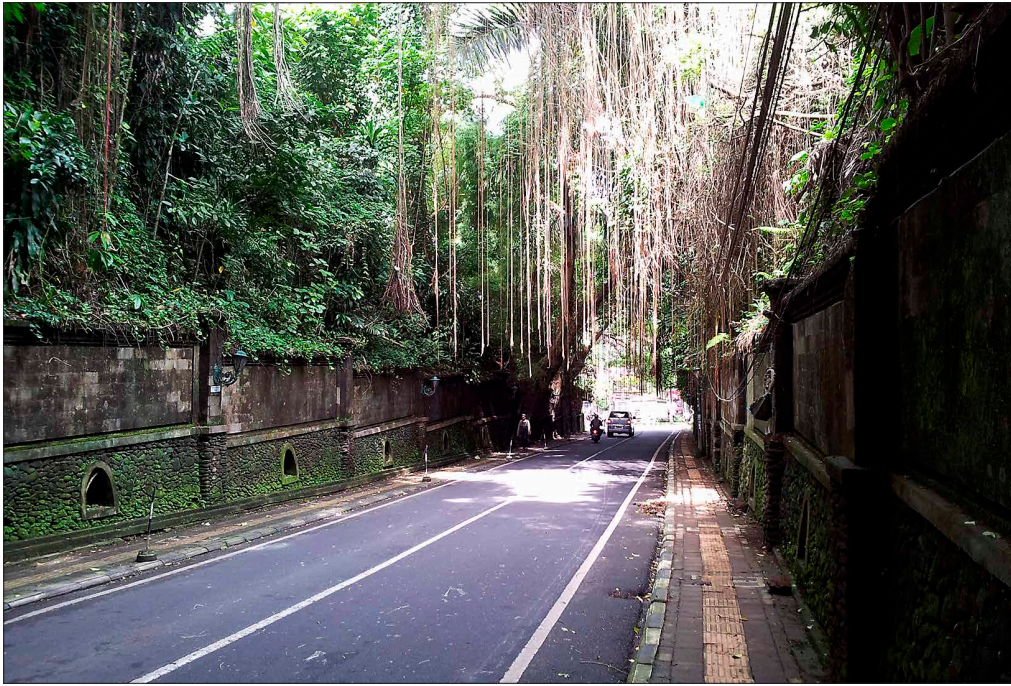
På vej hjem til pensionen stoppede jeg op ved et apotek, spurgte om de havde et eller andet middel der kunne klare mine muskel smerter. 4 dejlige piger snakkede sammen på et sprog jeg ikke fattede en dyt af. De fandt til en creme frem, som de mente ville virke. Jeg købte den - 375.000 Rp. - meddelte dem, at virkede cremen ikke efter hensigten, kom jeg tilbage med cremen igen.

Dagens aftenmenu var grillet tun med ris og salat.

Jeg smurte cremen på de ømme muskler i håb om smerten ville forsvinde i løber af natten.

Næste morgen var jeg smertefri.

Ubud

Mandag den 26. februar 2018

Endnu en fantastisk morgen at slå øjnene op til. Udsigten fra terrassen nedover rismarken over mod Agung i horisonten, hvor de små langbenene forsøger at finde lidt føde mellem risplanterne.

Dagens program - de så flot kalder det på disse kanter - bliver en vandretur ned til abeskoven der skulle ligge 1 km nede ad vejen mod syd.

Der var en donation på 50.000 Rp. for at komme ind i Monkey Forest, der som turen igennem området forløb, viste sig at være alle pengene værd. Siden jeg besøgte New Zealand i 2010 med deres fantastisk flotte naturskove, har det siden fascineret mig at kigge ind i naturskove. Monkey Forest er en naturskov og blive passet utroligt flot.

Aberne kan være lidt frække. Alt løsthængende skal skjules eller bindes bedre fast. Kan aberne se sit snit til at negle et eller andet fra turisterne gør de det og kommer ikke tilbage. Aberne forsvinder op i trækronerne med byttet.

Konklusion

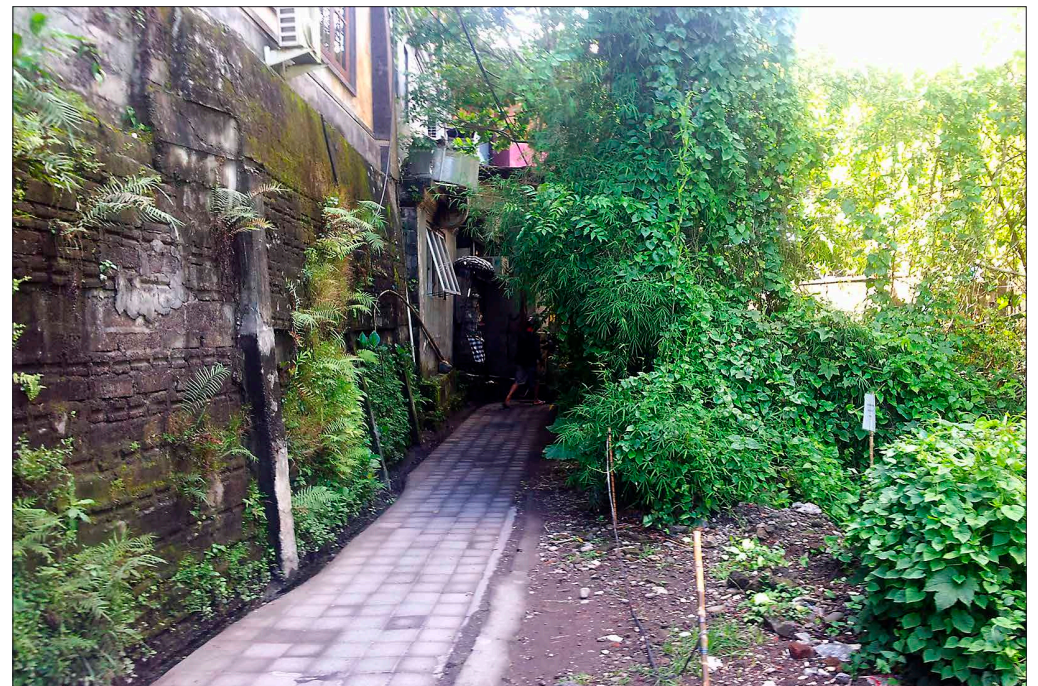
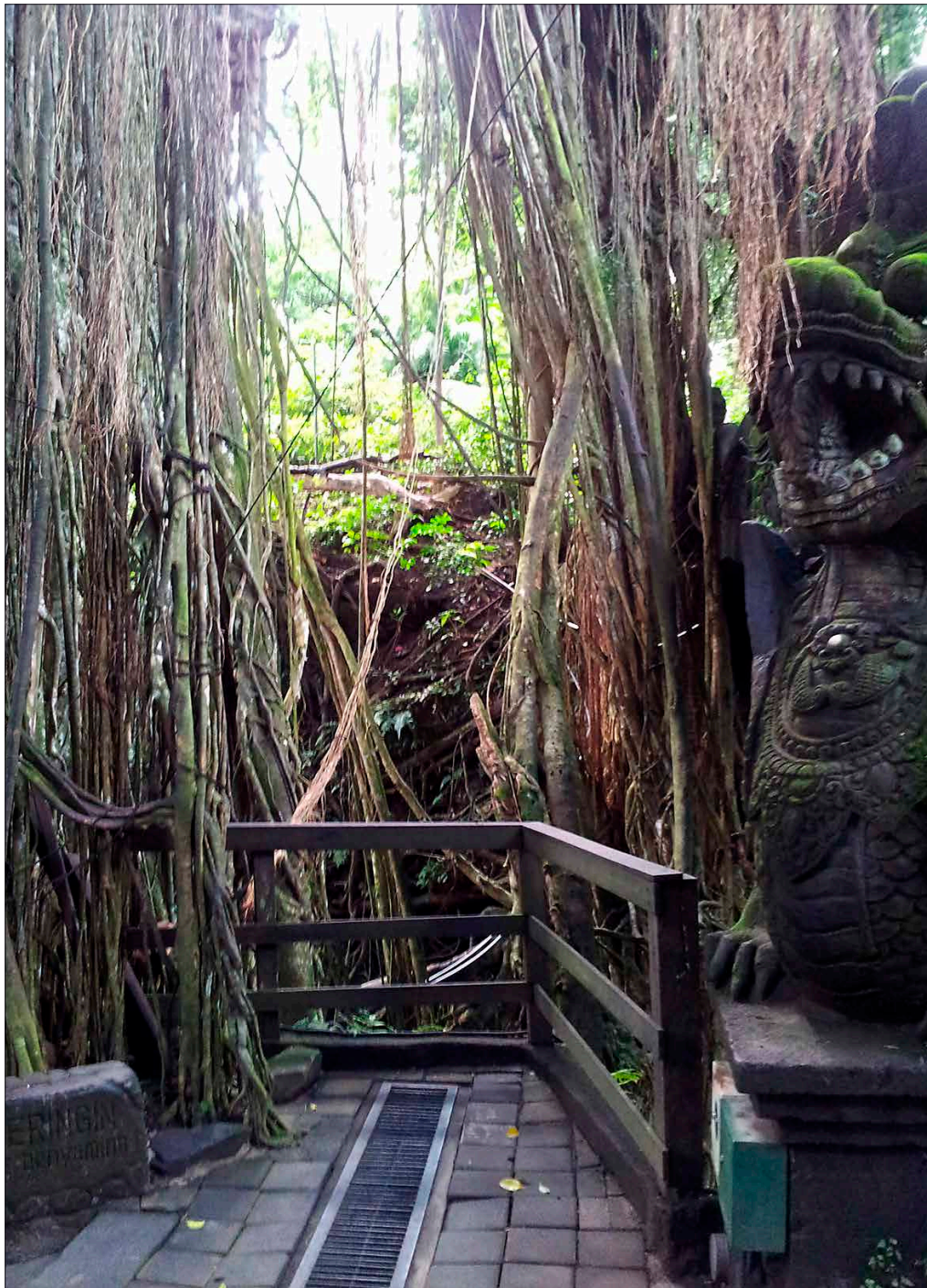
Ubud kan godt besøges en gang mere. Der er fortsat meget at opleve i byen og se i byens omegn.

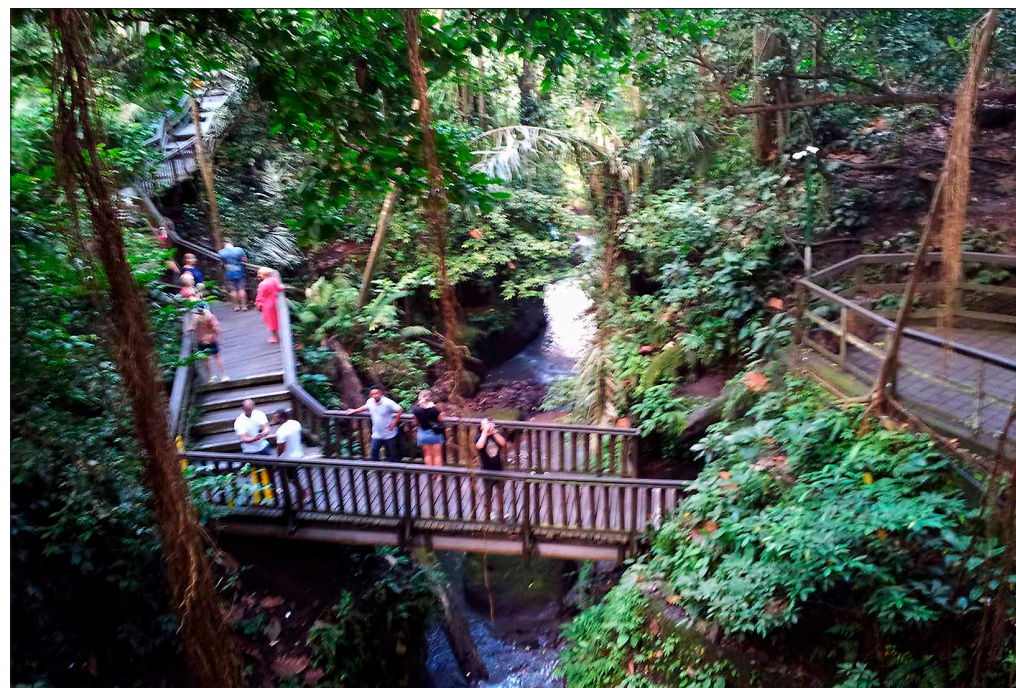
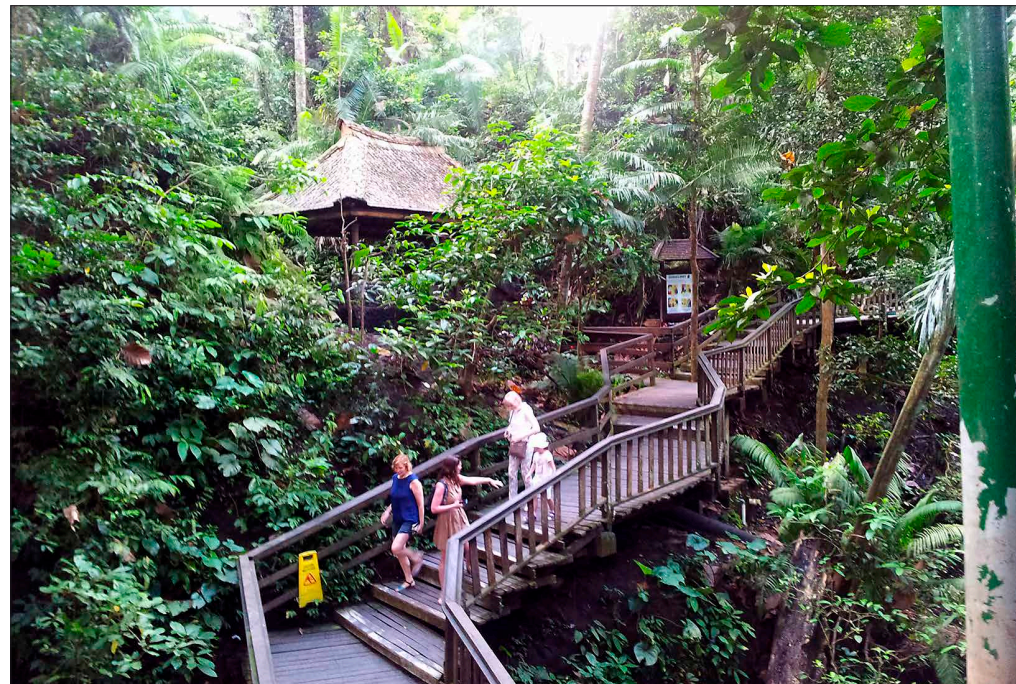
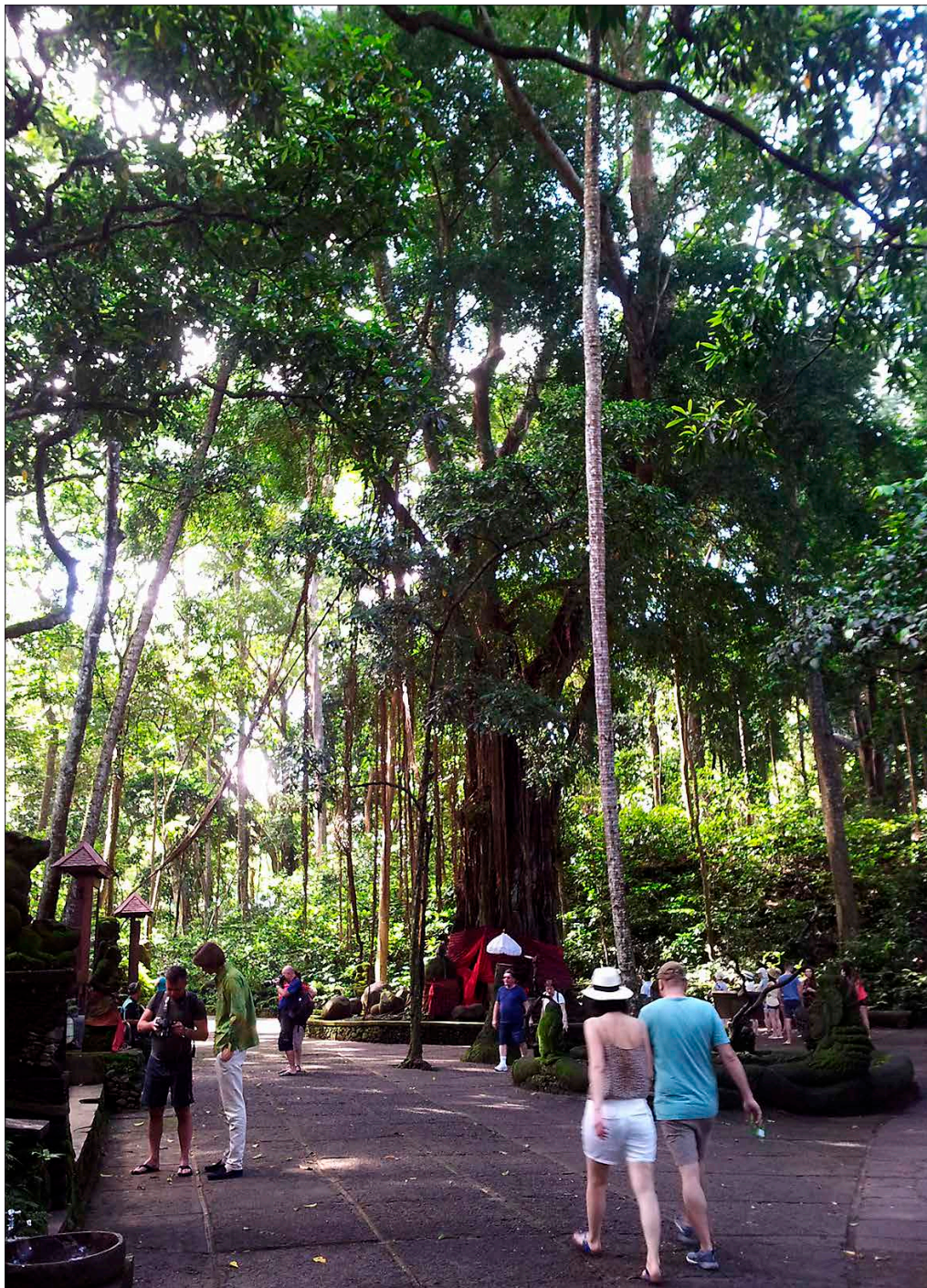
Nick's Pension ligger 5-10 min. gang fra Ubud centrum. Kan jeg flette et besøg mere ind i en rejse til Bali vil jeg besøge Ubud igen.

Ubud ligger i et meget bakket og bjergrigt område med en meget varieret natur. Det er let at vandre rundt, til trods for varmen.

Stemningen i Ubud lader man sig let rive med af. De mange restauranter og cafeer yder en god service.

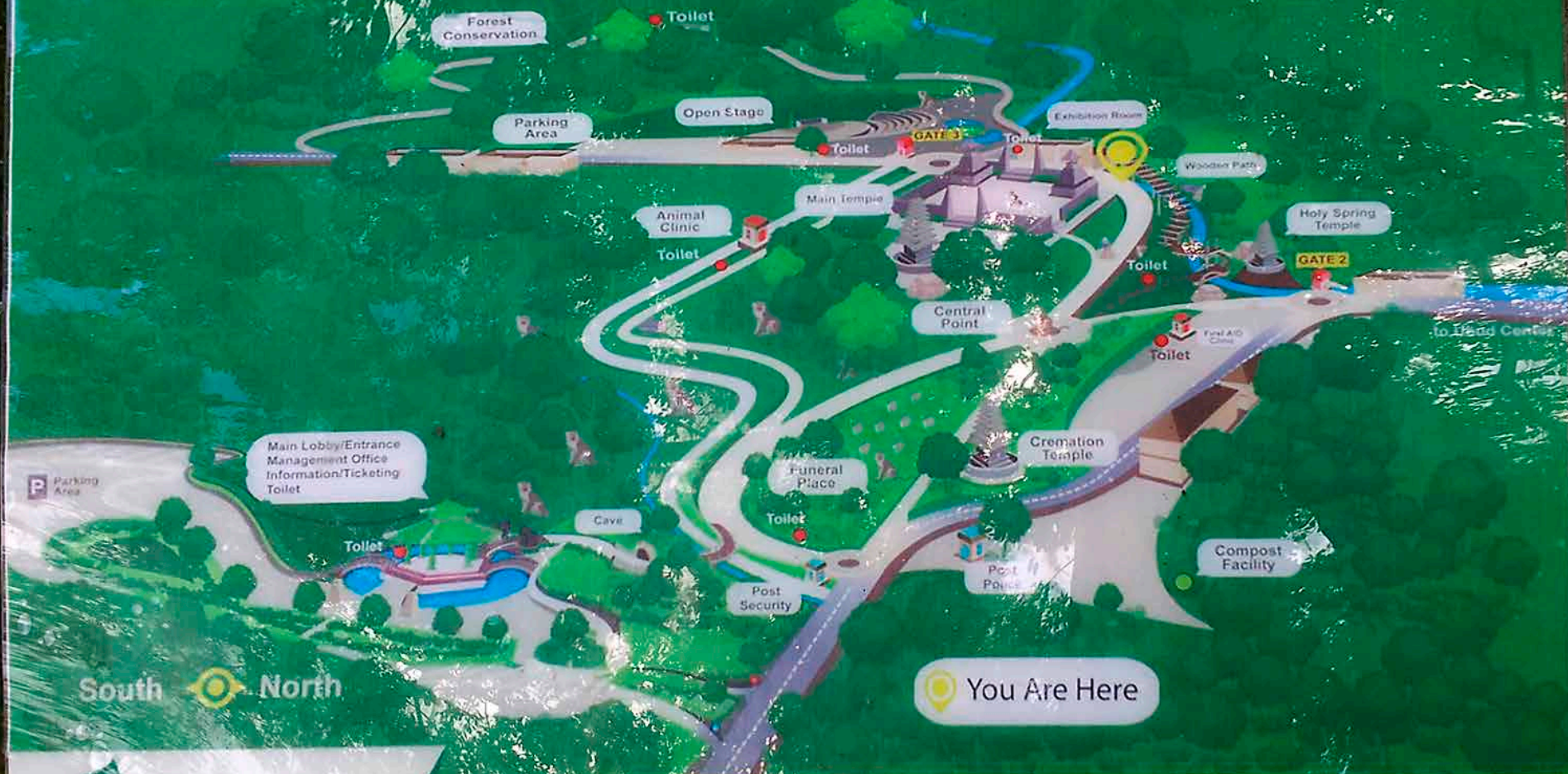

Monkey Forest Ubud Map

Mandala Suci Wenara Wana
Sacred Monkey Forest Sanctuary

info@monkeyforestubud.com
www.monkeyforestubud.com

Tel +62 361 971304
+62 361 972774

Jalan Monkey Forest - Padangtegal
Ubud, 80571, BALI

Sedimen

Tirsdag den 27. februar 2018

Endnu en flyttedag er oprindet. I dag begiver jeg til det næstsidste opholdssted på Bali for denne gang. Stedet er Villa Lihart Sawah, Sedimen.

Stedet er valgt, da jeg ikke ønskede for mange overnatninger det sidste sted på Bali i 2018, Can-

di Dasa jeg havde besøgt de to foregående år.

Chaufføren fra Ubud sætte mig ifølge rejsepapirerne af på den rigtige adresse, men den forkerte hotelafdeling. Jeg havde ladet mig blive opgraderet til et bedre værelse, viste det sig senere.

Stedet havde ellers en fantastisk beliggenhed med en flot udsigt nedover dalen.

I den tro jeg skulle opholde mig der, begyndte jeg straks at få vasket noget tøj. Badekaret blev fyldt med beskidt og svedigt tøj. Jeg var lige blevet færdigt med

at skylde tøj op, da jeg igen blev kontaktet. Der skulle flyttes, de beklagede at have anbragt mig mig på et forkert resort.

Der skulle vrides tøj op, pakkes ned igen og ved hjælp af to scotere blev jeg fragtes til det rigtige resort og installeret endnu en gang.

Komfortmæssigt var det ikke så ringe et bytte jeg gjorde her med en utrolig flot udsigt nedover dalen fra terrassen på første sal.

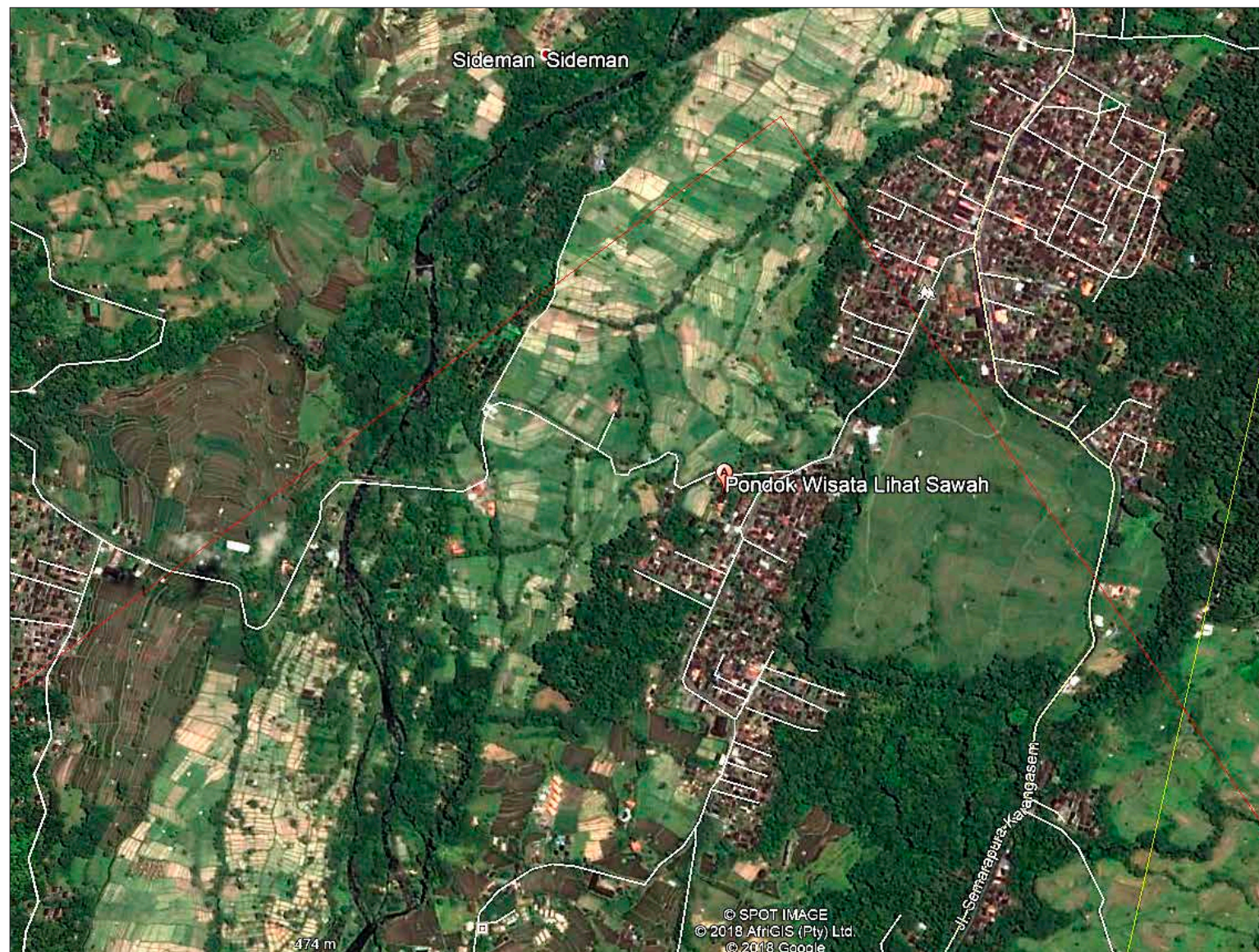
I forhold til Ubud kan det udtrykkes på denne måde, helt diametralt modsat. Til selve byen er der 650 m op ad bakke.

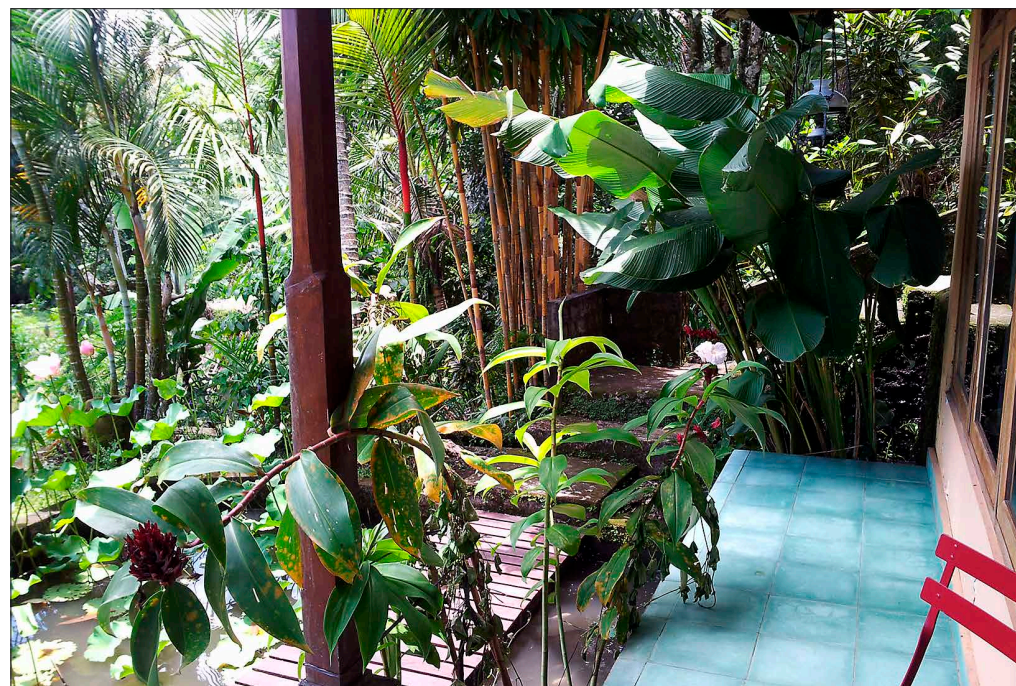
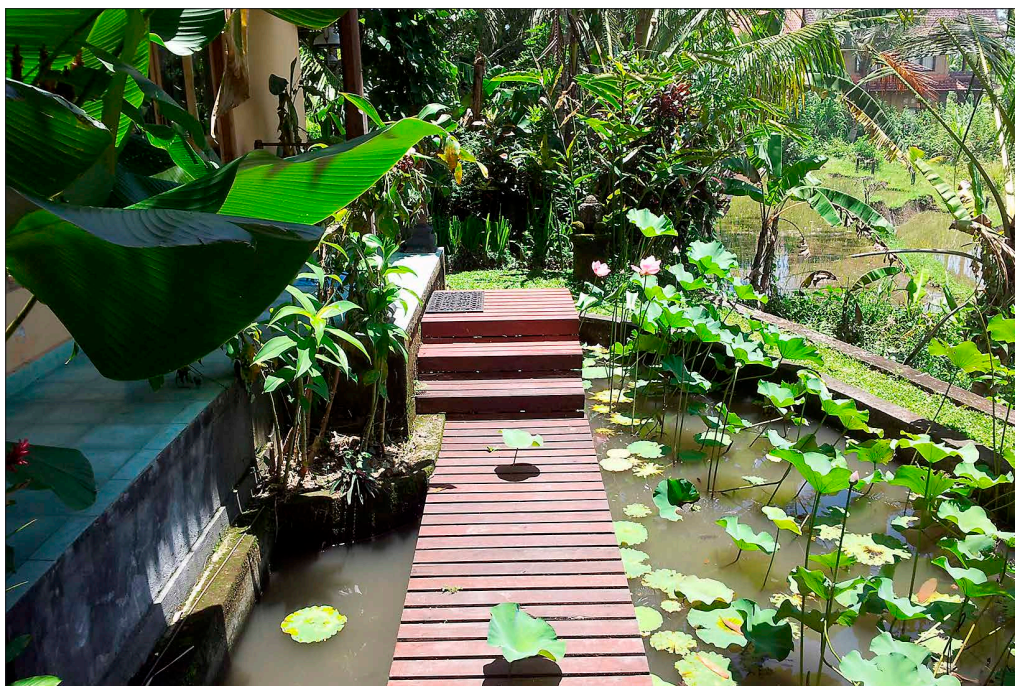
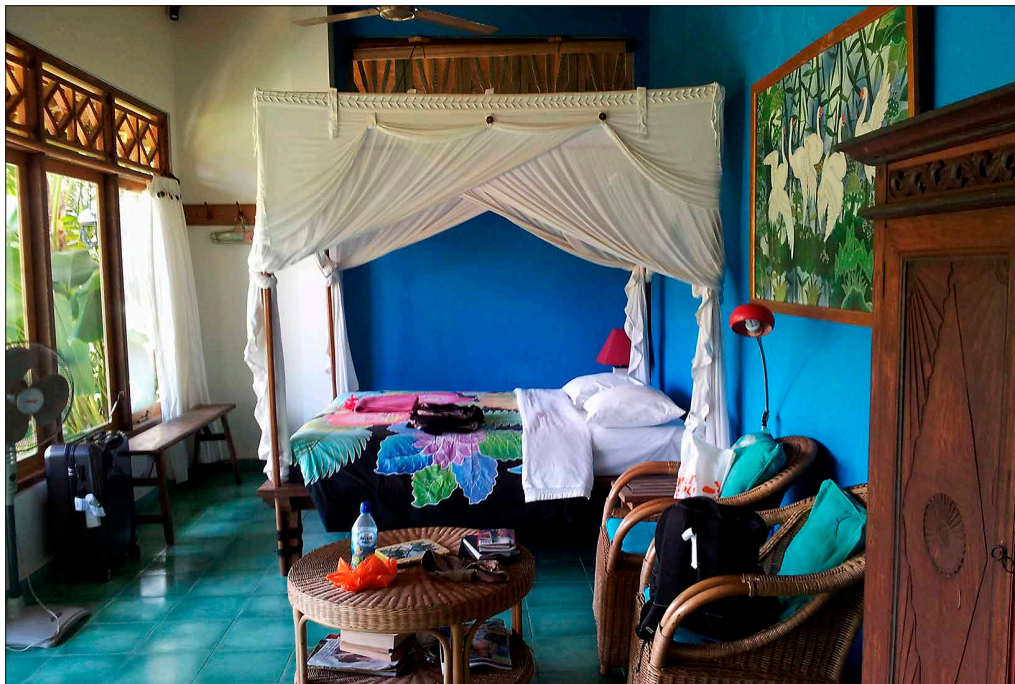
Lidt mere om dette resort.

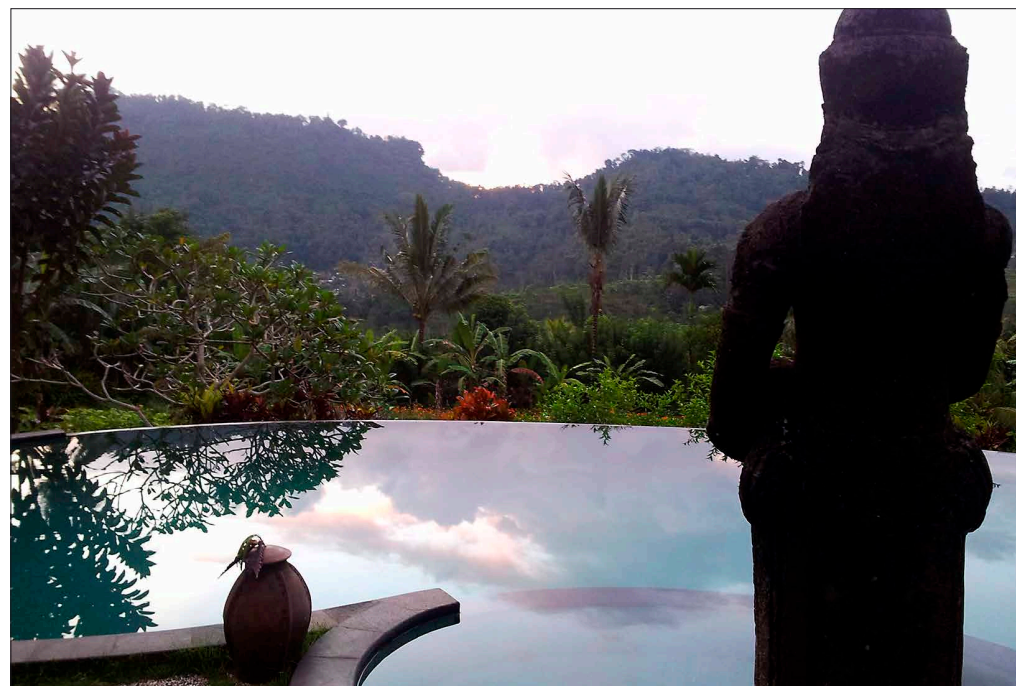
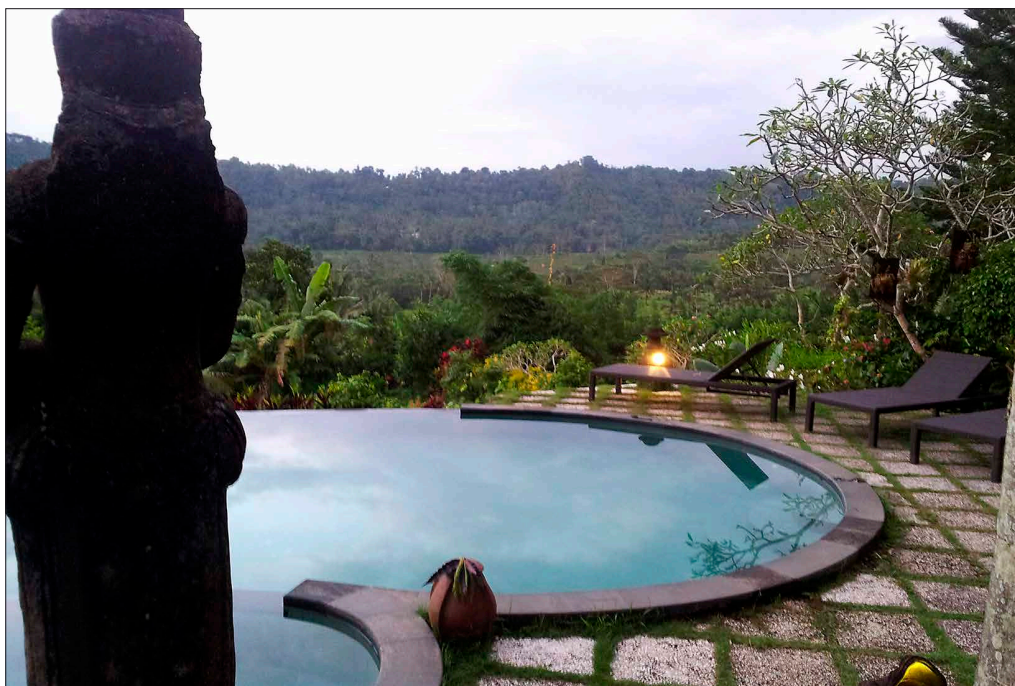
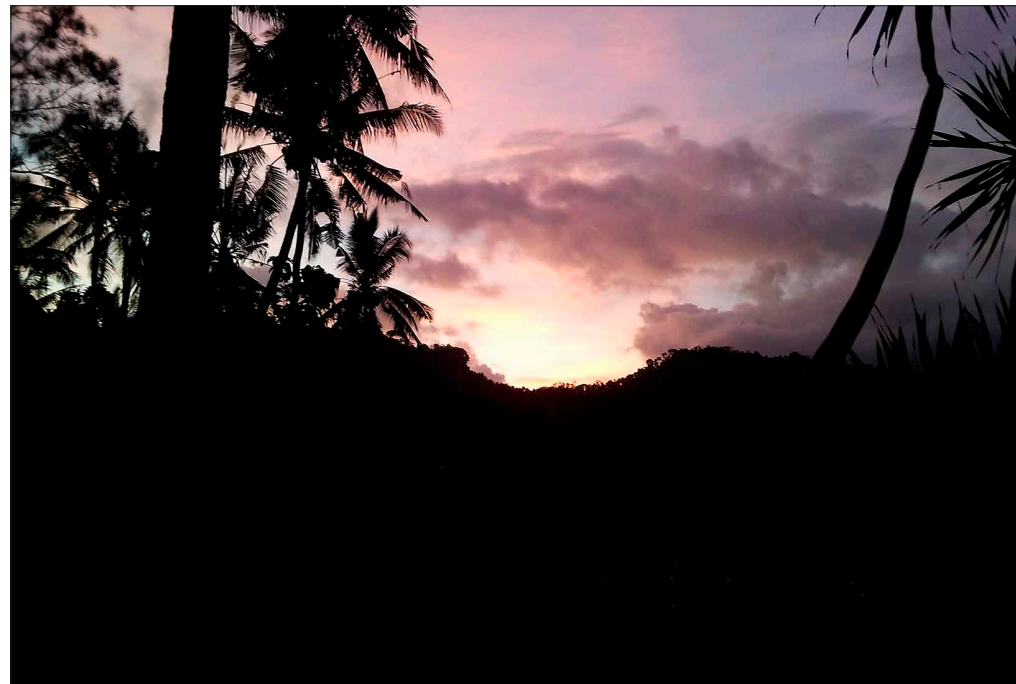
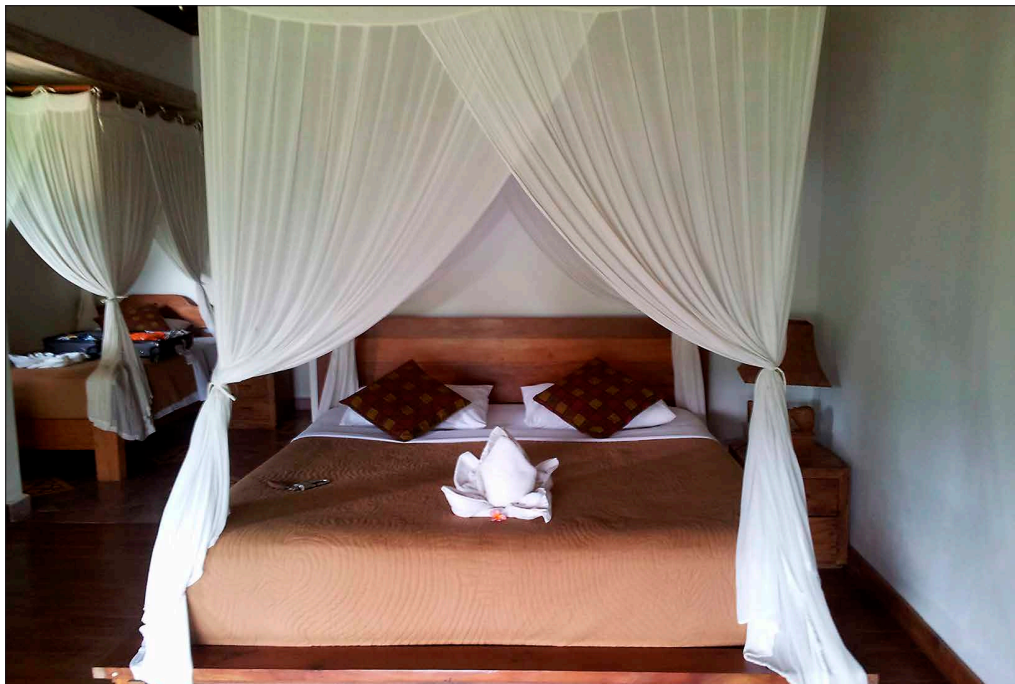
Om aftenen og natten kan jeg høste glæde af de mange gange jeg har ligget i telt. Det er næsten som at ligge i telt igen, så lyt er det her på resortet. Det skyldes der er ikke er noget loft, men kun skillevægge. Meget hyggeligt.

Transporten fra Ubud til Sidi-men blev foretaget af en af de mange chauffører, jeg mødte på en vandretur i Ubuds udkant. Husker ikke hans navn, men han talte et godt engelsk og var fantastisk til at fortælle hvad vi passerede på vej.

Den korte køretur tog lige knap 1,5 time.

Sedimen

Onsdag den 28. februar 2018

Den sidste dag i februar er oprindelig og dagen vil jeg anvende til en vandretur trærs over dalen til byen på den anden side, jeg kan betragte fra min terrasse.

Området jeg har valgt at opholde mig i de næste 4 nætter er meget kuperet og et fantastisk vandreamråde.

Vandreturen kom til at vare 2 timer og foregik i et behageligt klima. Jeg vil lade billeder fortælle mere om denne første vandretur i og omkring Sedimen.

Hen på eftermiddagen ved 15-tiden bevægede jeg mig indtil Sedimen, hvor der var en hindu-ceremoni jeg betragtede udefra en halv time, hvorefter det begyndte at regne og jeg søgte ly under et halvtag. Her faldt jeg i snak med lokal, der senere viste jeg at være hotelværten på det resort jeg var indkvarteret på. Bag på hans scooter gik det derpå hjem til resortet i kraftigt regn.

Denne tredje tur til Bali har til nu været en oplevelse. At prøve

denne stil med at flytte rundt til forskellige områder og møde de lokale samt opleve hvor forskellige de er og lever.

Første år i 2016 varede turen 16 dagen. 2016-turen skulle afprøve om jeg fortsat var i stand til at udholde de høje temperaturer og den megen luftfugtighed. Testen resulterede i 2017 til en anden tur på 4 uger, men på det samme resort, hvilket var lige i overkanten af hvad jeg forventede af oplevelsen.

Derfor skulle den tredje tur her i 2018 være anderledes opbygget. Der skulle flyttes lidt rundt til forskellige dele af Bali, hvilket jeg i sandhed kan sige turen er endt med.

I og med jeg bliver transporteret mellem de 5 hoteller, er der ikke udvalgt nogle specielle steder jeg har lyst til at se. Transporten i sig selv mellem hotellerne er nok har jeg erfaret i år.

Sedimen

Torsdag den 1. marts 2018

Utrolig flot morgen at trække gardinet til side på og kigge ned over dalen over mod bjerget på den modsatte side, hvor jeg vandrede i går. I dag tager jeg en travetur på denne side af dalen.

Traveturen varede i 3 timer i en utrolig varme. Det blev en vandretur lige ud af vejen med afstikkere til både højre og venstre.

Når jeg tager disse traveture møder jeg uundgåelig en masse mennesker. Nogle tilbyder mig transport andre vil bare snakke. Når jeg er stoppet ved interessante steder, kan der stoppe en lokal indbygger op, for at fortælle mig om det jeg er ved at fotografere. Det skete ved et opstemningsværk. Her fik jeg forklaret, vandet i floden stammede helt oppe fra vulkanen Agung.

En kilometersten ved vejsiden viste jeg er 54 km fra Denpasar, 24 km fra Amlapura og ikke at forglemme Klungkung 14 km.

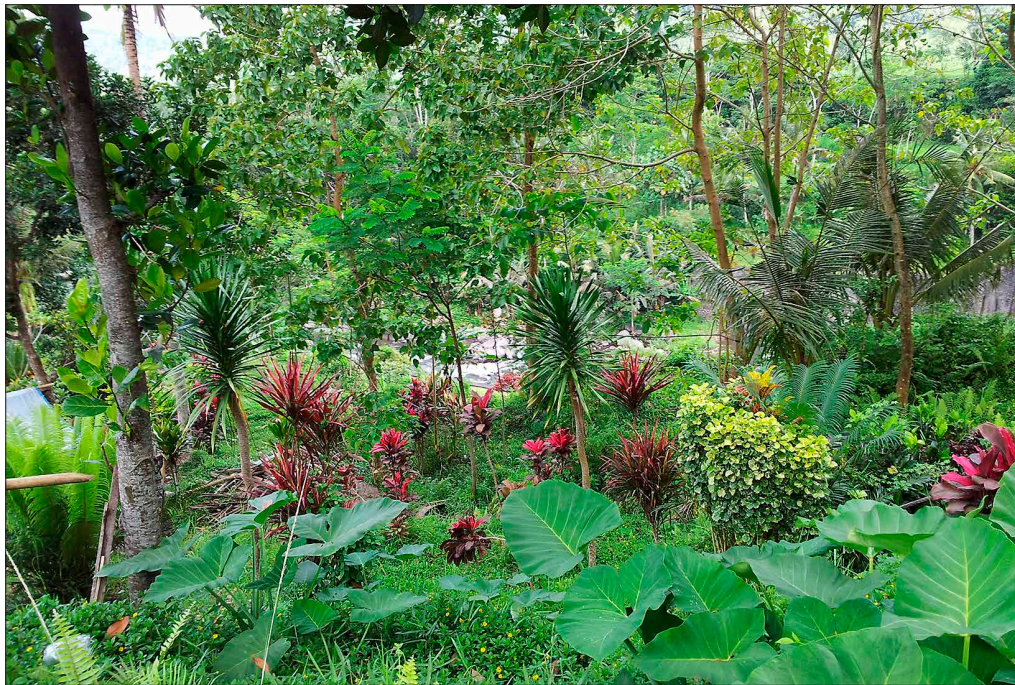
Jeg besøgte et landevejskøkken og fik serveret en ret, de lokale gav udtryk for var spiselig. Der blev serveret friskpresset orange til menuen.

Hjemturen foregik i modsatte side af vejen med et kort pitstop, hvor jeg nød en Bintang, mens jeg kiggede på trafikken. Når to af deres lastvogne mødes bliver de nødt til at sænke farten ellers smutter de i afgrunden. At sænke farten på Bali, kan være svært.

I morgen vil jeg tage en travetur den modsatte lige ud ad vejen med afstikkere til højre og venstre.

Sedimen

Fredag den 2. marts 2018

Ved 9-tiden indtog jeg restauranten for at få mit vigtigste måltid - morgenmad. Af uransagelige årsager var måltidet indskrumpet til i kop te i dag.

Ved 10-tiden begyndte min efterhånden vanlige vandretur ud i Balis vilde natur.

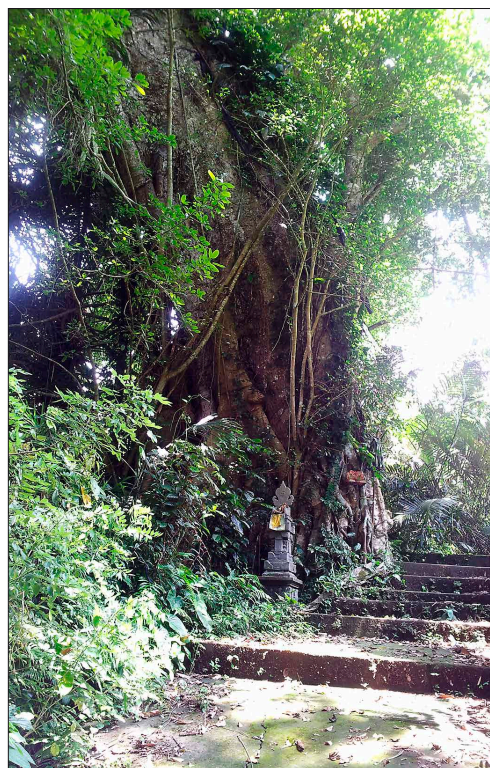
Ud ad landevejen og efter en halv times vandring slog jeg fra til venstre og fulgte en mindre vej et par km. Det var muligt at fortsætte frem for at gå samme vej tilbage, fandt jeg ud af.

Det er meget svært at opdri-ve lokale kort over det område jeg befinder mig i. Derfor bliver mennesker jeg møder ofre stillet spørgsmålet. "Kan jeg fortsætte af denne vej?". I dag kom jeg meget langt omkring. Så langt jeg overvejede at tage en bil eller scoter tilbage til Sedimen.

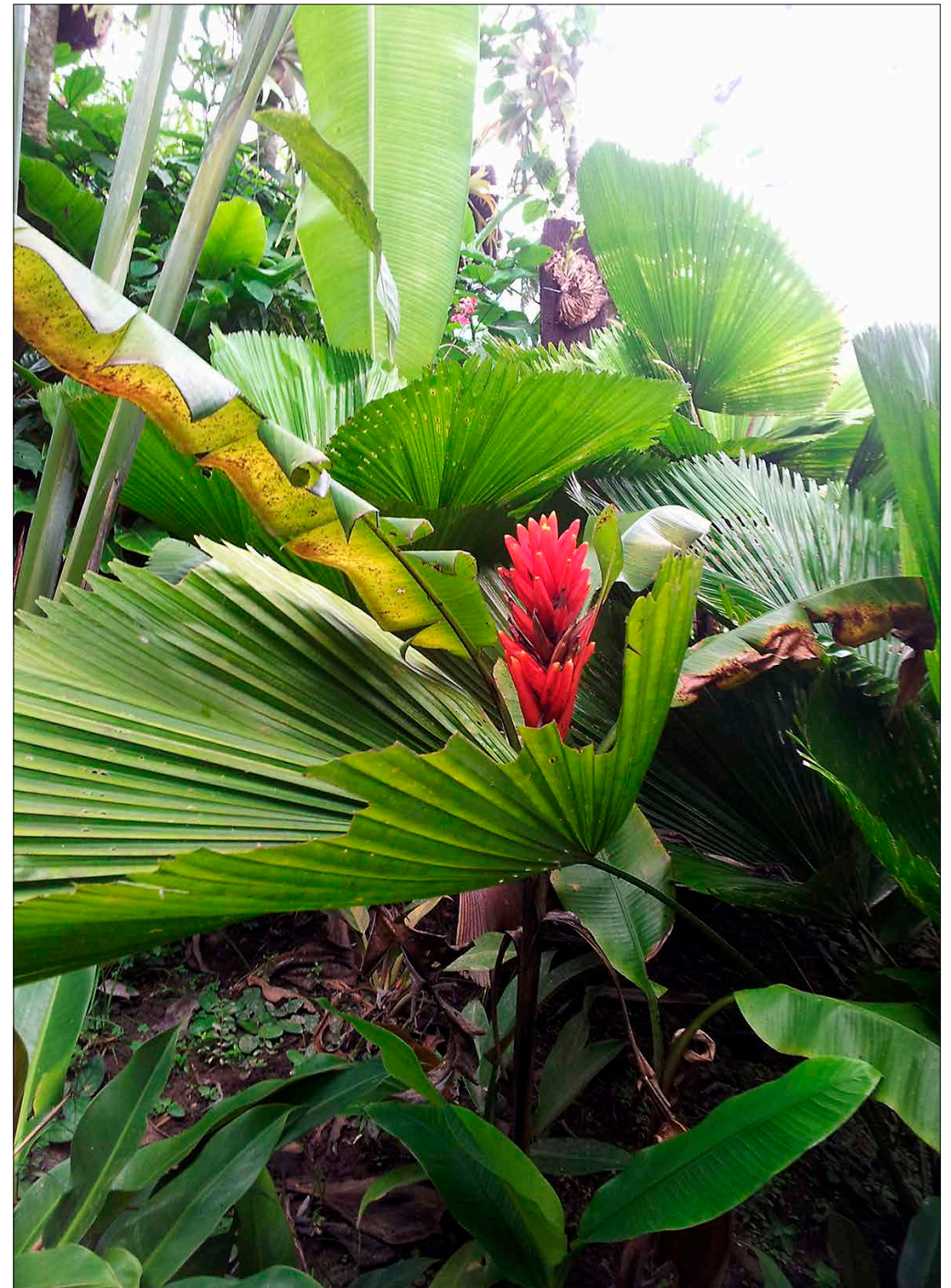
Som jeg skriver bliver der travet meget. Denne tredje tur til Bali er bevidst valgt som en traveferie. Jeg ved ikke hvor mange kg jeg har tabt, men det må være en del, i og med jeg ikke har problemer med at slæbe mig selv op og ned af deres meget bakkede veje.

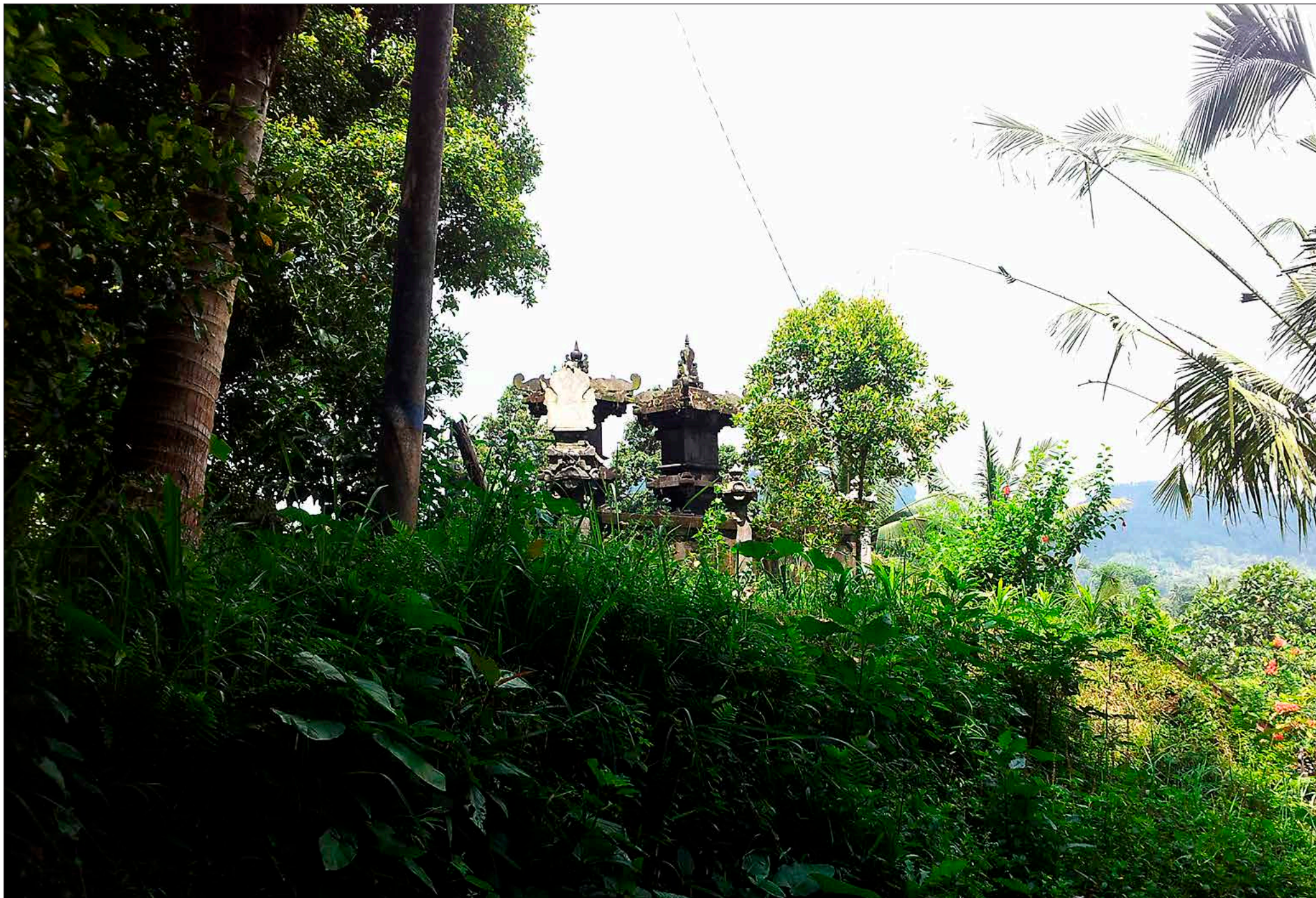
Konklusion

Opholdet her i Sedimen, som jeg ikke på forhold viste meget om har været mere end godkendt. Området er ikke overfyldt med restauranter, men der er mange landevejskøkkener der præsenterer noget fantastisk dejlig mad.

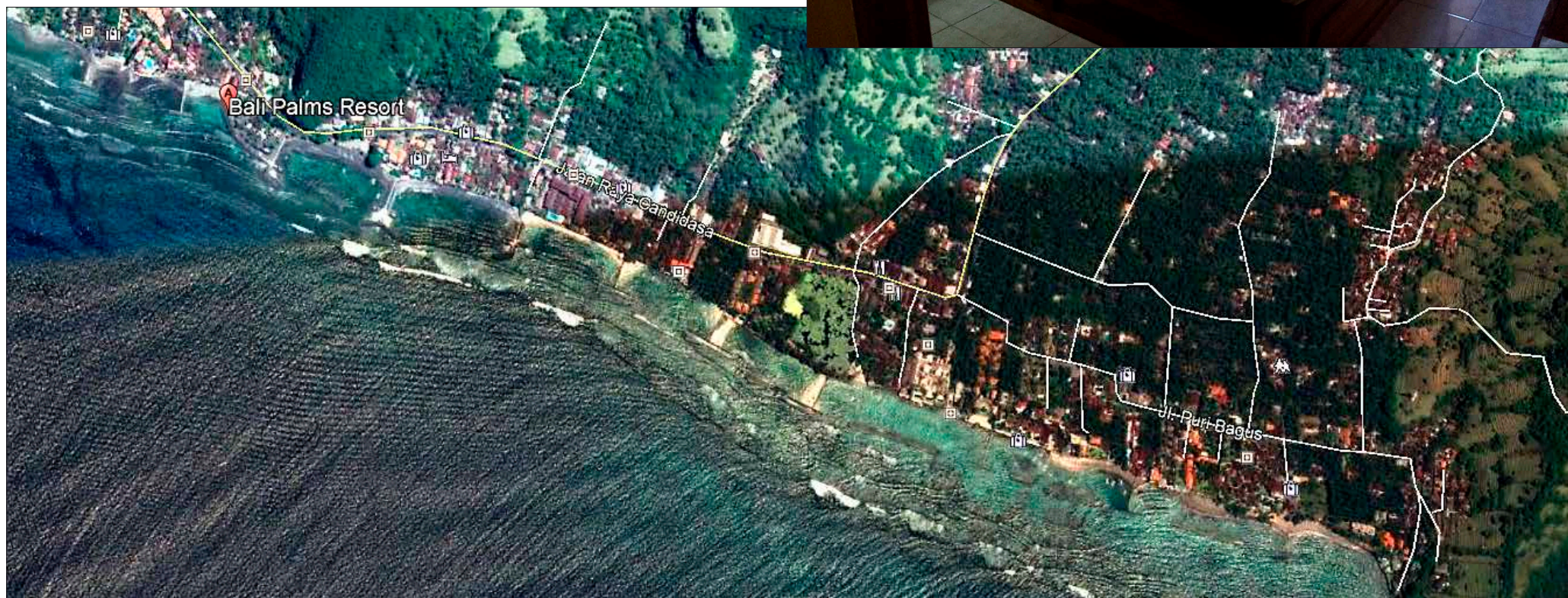
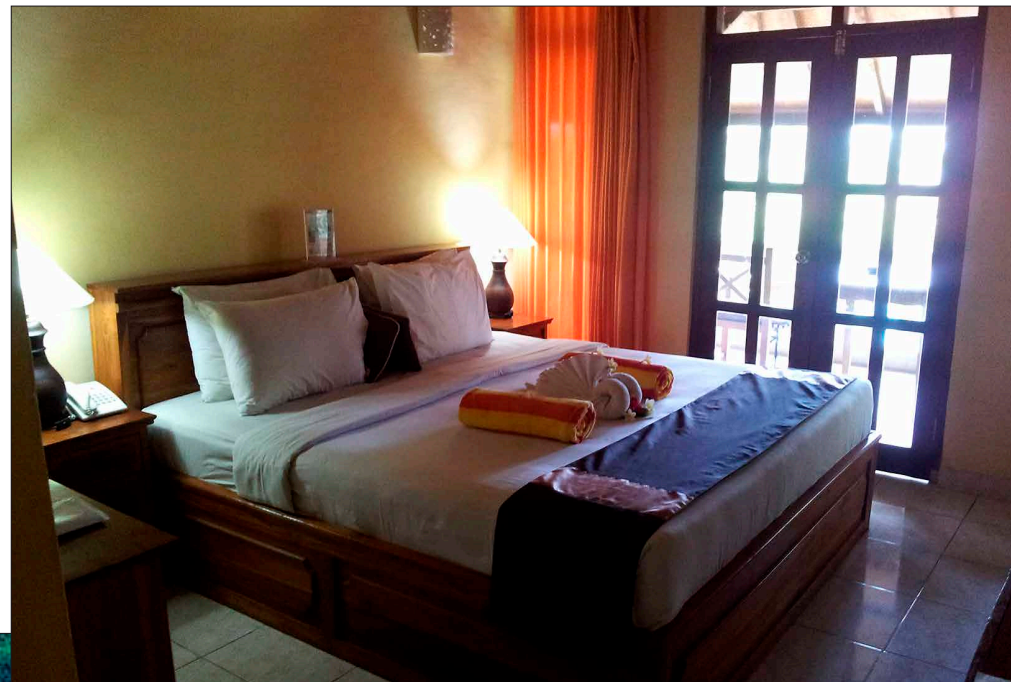
Candi Dasa

Lørdag den 3. marts 2018

For første gang under opholdet på Bali måtte jeg i nat i Sedimen have lagenet over mig. Det føltes en anelse koldt. Jeg har tidligere om opholdet her på hotellet fortalt om bygningen der var uden loft. Gennem alle sprækker stod der en svag kold brise ind. Hele bygningen går op i kip. Og ved

8-tiden startede en franskmand Carmen op på et medbragt instrument.

Det er flyttedag igen. Denne gang går turen til Candi Dasa og Bali Palms Resort. Der er aftalt afgang kl. 12 med forventet ankomst i Candi Dasa ved 13.30-tiden.

Efter en times kørsel over nogle ret så høje "bakker" på en meget hullet, smal og bugtende vej, når vi bestemmelsesstedet Bali Palms Resort. Chaufføren var fra Candi Dasa og kendte vejen uhyggeligt godt.

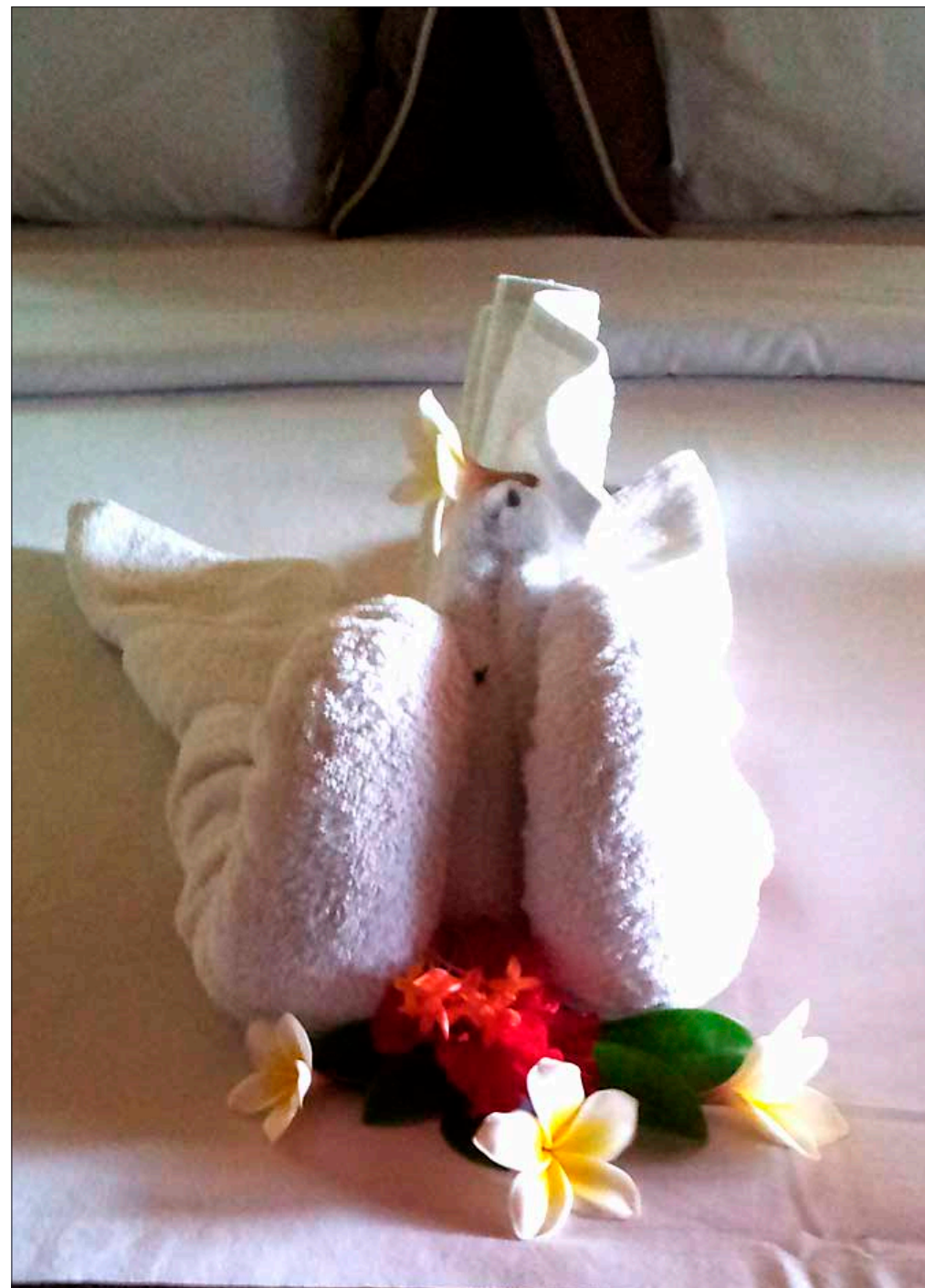
Jeg blev indlogeret på Bali Palms Resort, der meddelte mig, at morgenmad ikke var med i værelsesprisen. På rejsepapirerne var morgenmad indregnet, men jeg ønskede ikke en større

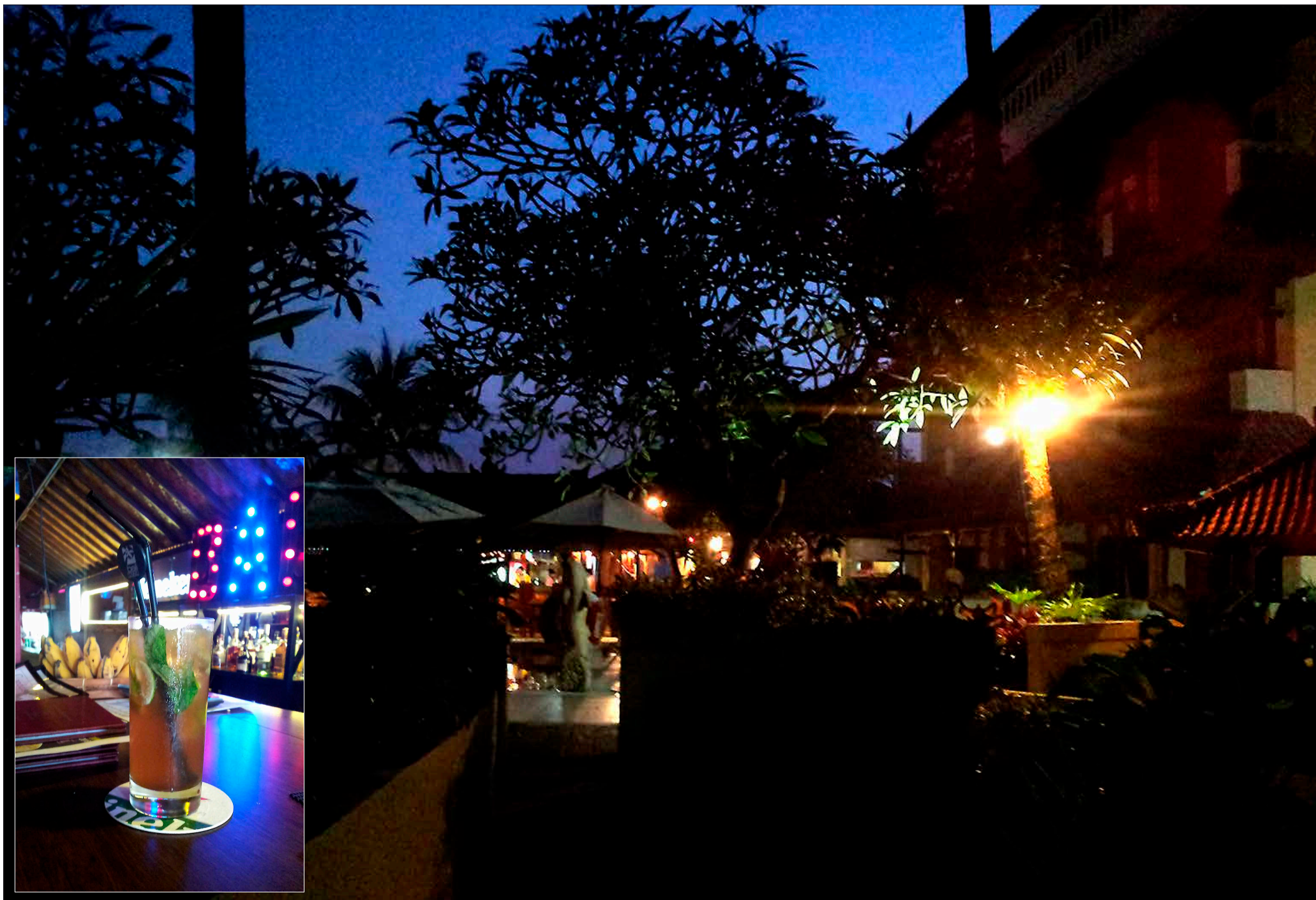
diskussion om det problem. Jeg meddelte blot, den tager jeg i Danmark, når jeg vender hjem.

Kufferten blev ikke pakket ud, skulle hen på You & Me og hilse på gamle bekendte fra de tidligere år. Alle var på arbejde, det var lørdag!

Dejligt at være tilbage i van-te omgivelser og blive modtaget med et:

"Velkommen hjem igen!" - og et stort smil på læben.

Candi Dasa

Søndag den 4. marts 2018

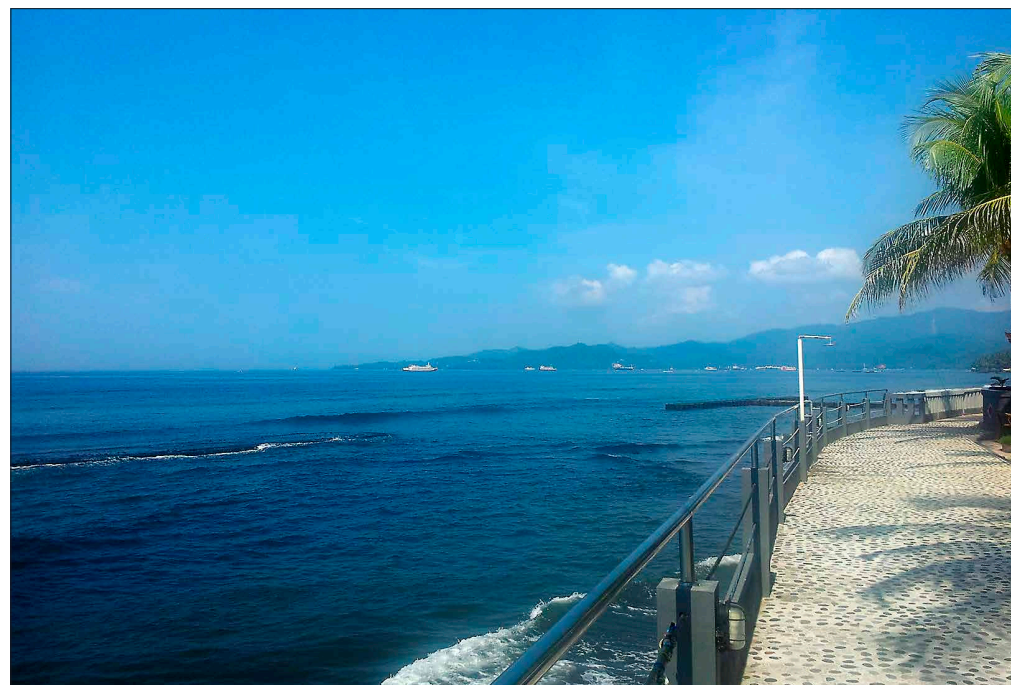
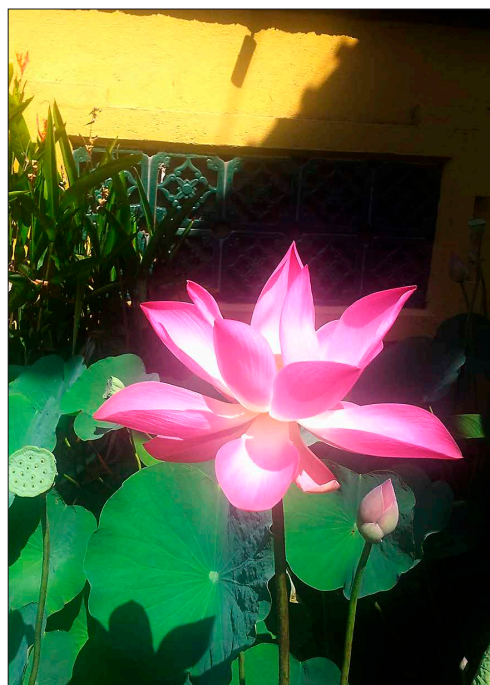
Ved 10-tiden startede den sædvanlige travetur, selv om det kan være svært efter næsten 8 uger her i Candi Dasa over 3 år at finde nye udflugtsmål. - Der sker altid noget nyt fra år til år i Candi Dasa.

Sidste år besøgte jeg Tenganan en søndag, det vil jeg også i år, derfor gik turen mod syd for at finde bagvejen til Tenganan igen. I dag vil jeg besøge den del jeg ikke nåede sidste år med de 2 templer. Det ene tempel har tilknyttet 540 familier og det andet 610 familier.

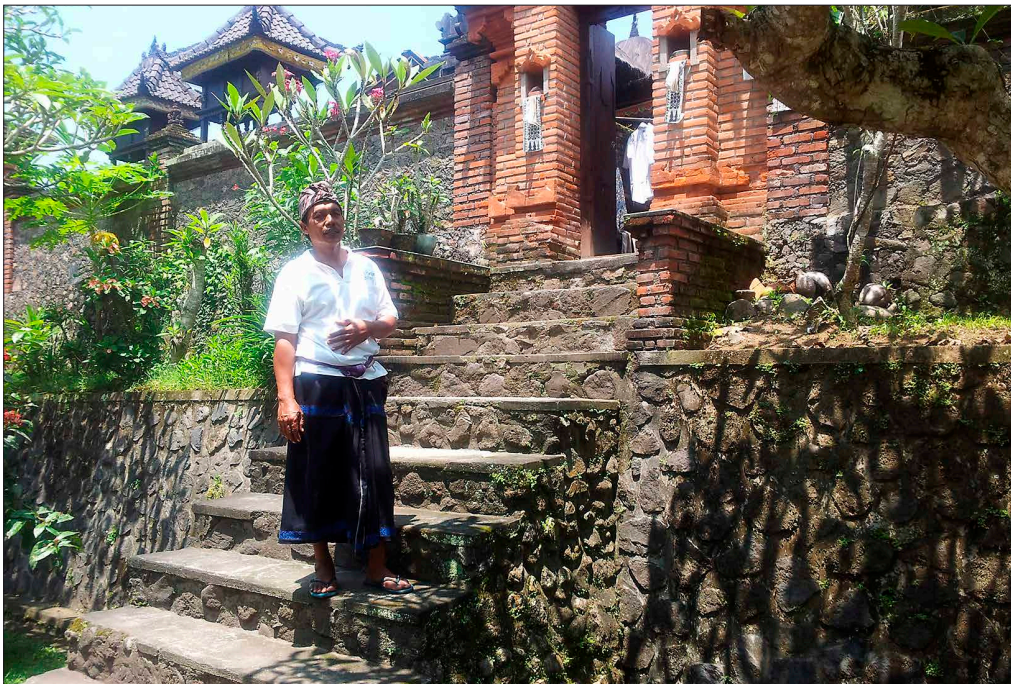
Der skulle en "frivillig" donation til for at komme indenfor, men så fulgte der også en guide med i købet. Guiden fortalte mig om historien bag Tenganan og opbygningen af byen. Da jeg fortalte guiden, jeg havde læst på lektionen hjemmefra og kendte lidt af historien. Det drejede sig om to brødre der kom op at kriges for mange år siden. Den ene bror sjal den andens kone ved hjælp af en mindre løgn. Dette foregik oppe omkring Agung og gennem årene fortrak to af familierne sig til Tenganan, som ligger godt gemt

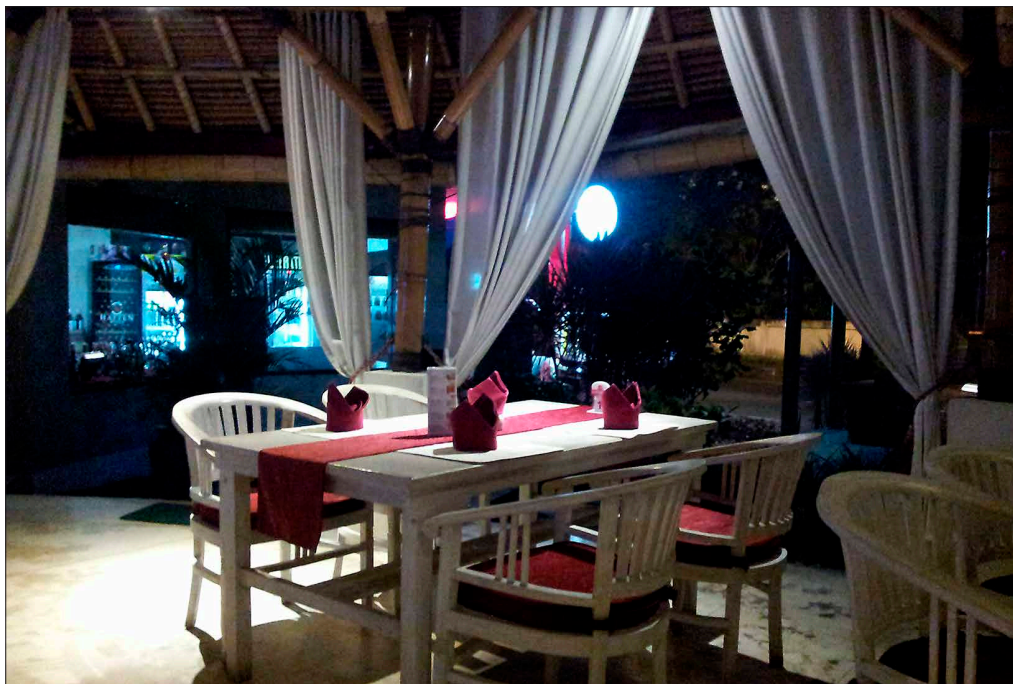
mellem bjergene. Byen er i sin nuværende udseende ca. 450 år gammel. Det var ikke muligt at fastsætte årstallet nærmere fik jeg forklaret.

Efter 3 timer tilbage til resortet godt gennemblødt af sved fra top til ankel. En ældre balinesisk kone ville absolut jeg skulle købe bananer. Fik 20 små bananer for 8 kr. og de smager bare himmelsk.

Candi Dasa

Mandag den 5. marts 2018

Vågnede meget tidligt for en gang skyld og satte mig ud på terrassen for at lytte til bølgerne, der dovent skyldede ind mod sten-sætningen. Bali Palms Resort kan ikke ligge meget mere behageligt, helt ud til kysten med alt hvad det kan indebære.

Dagens program lyder på en vandretur mod nord lidt længere end jeg tidligere år har bevæget mig ad den vej.

Det blev en varm vandretur, hvor der blev hældt en utrolig masse vand indenbords. Vandreturen stoppede en km fra Vandpaladset jeg besøgte sidste år. Stopstedet var også et abebjerg, hvor der var en utrolig flot udsigt fra ned over dalen ud mod havet.

Lad mig stoppe lidt op her og give en anekdote af af et pitstop, hvor vandbeholdningen skulle suppleres op.

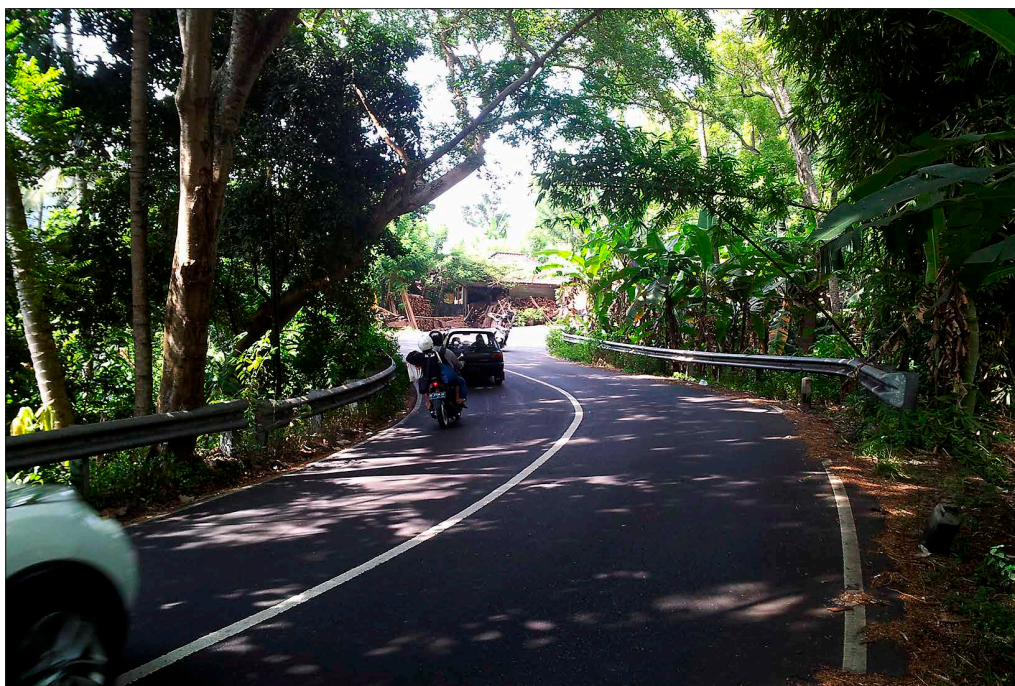
På toppen var der en udsigtsplanform - overdækket med skygge for solen. Det vand jeg havde medbragt var efterhånden noget ophedet og skulle udskiftes.

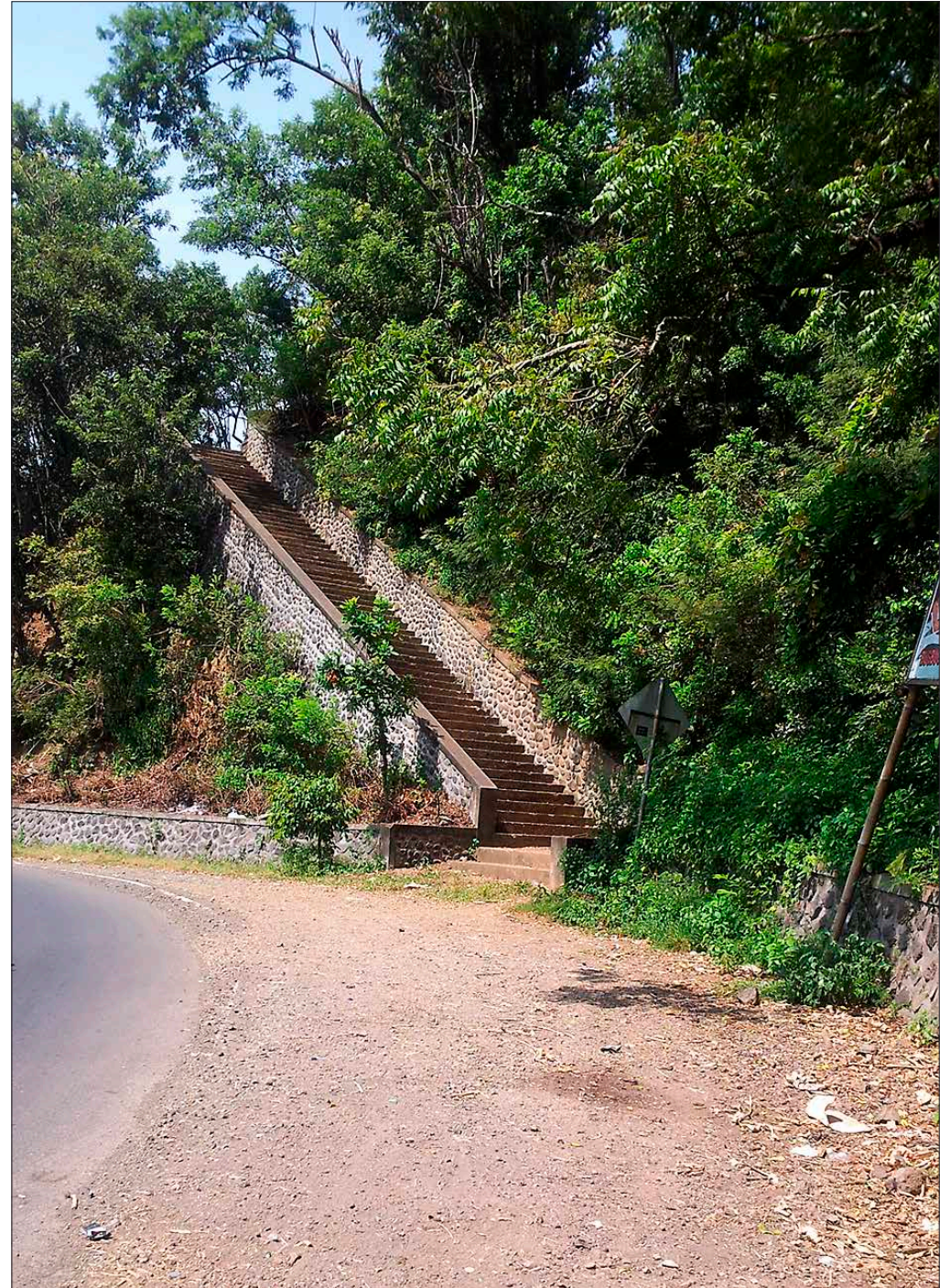
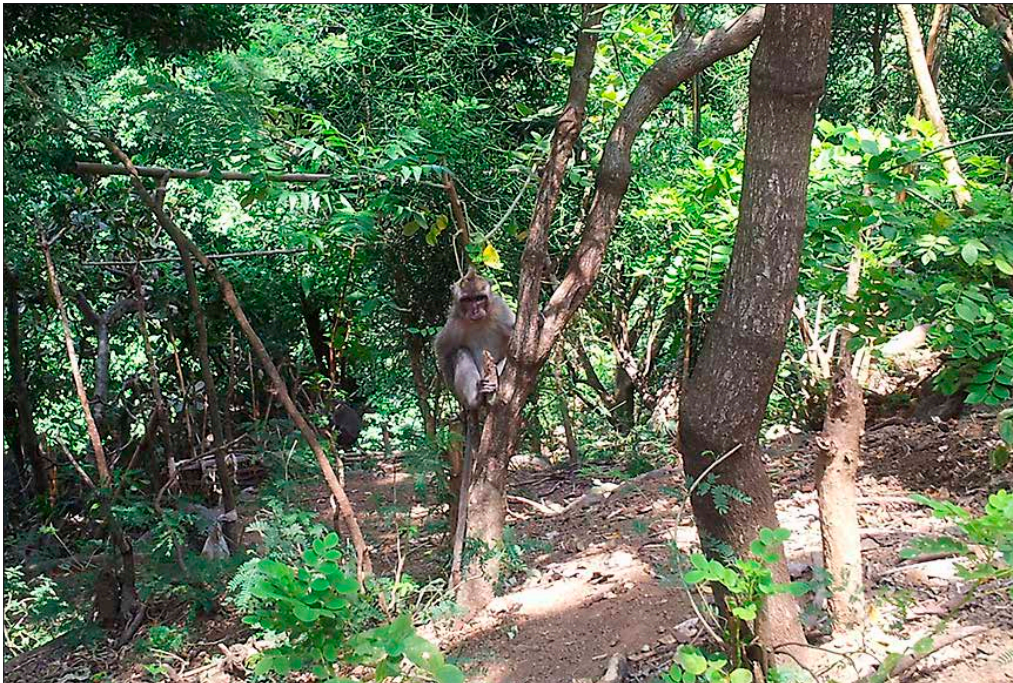
I god tro bad jeg om 2 flasker kold vand. Madammen der var

bestyrer af boksen havde desværres andre gøremål, pasning af en mobilos, der var vigtigere at passe end udføre sit job. En samtale skulle overstås, kunne jeg forstå. Herefter skulle der skrives en sms-besked. Madammen var en ret sur og noget fedladen madam-type. Hendes mobil var en noget ældre årgang, men hun var meget stolt af den.

På hjemturen oplevede jeg et meget gammelt håndværk, der er udød i Danmark, måske lige bortset fra på museer - sadelmageren.

Candi Dasa

Tirsdag den 6. marts 2018

Det sædvanlige sjov hver morgen på dette resort, vandet kan ikke forlade håndvasken og der skal trækkes 5-6 gange for at tømme toilettet.

De ved det godt rengøringspersonalet, der gøres grundigt rent hver dag, men de gør ikke noget ved problemet.

I dag tager jeg mod nord igen, men svinger fra efter lagunen og tager ud til spidsen, hvor en flot udsigt vil møde mig. Det blev en vandretur på de sædvanlige 2-3 timer.

På hjemvejen stopper jeg op ved Vincentz og nyder en stor Bintang. På Vincentz, der er en jazz restaurant er der altid musik i højttalerne. Pludselig føler jeg mig tilbage i tv-serien Badehotellet i det afsnit, hvor Kitty får lov til at synge "Love for Sale". Denne melodi brager nemlig ud af højttalerne.

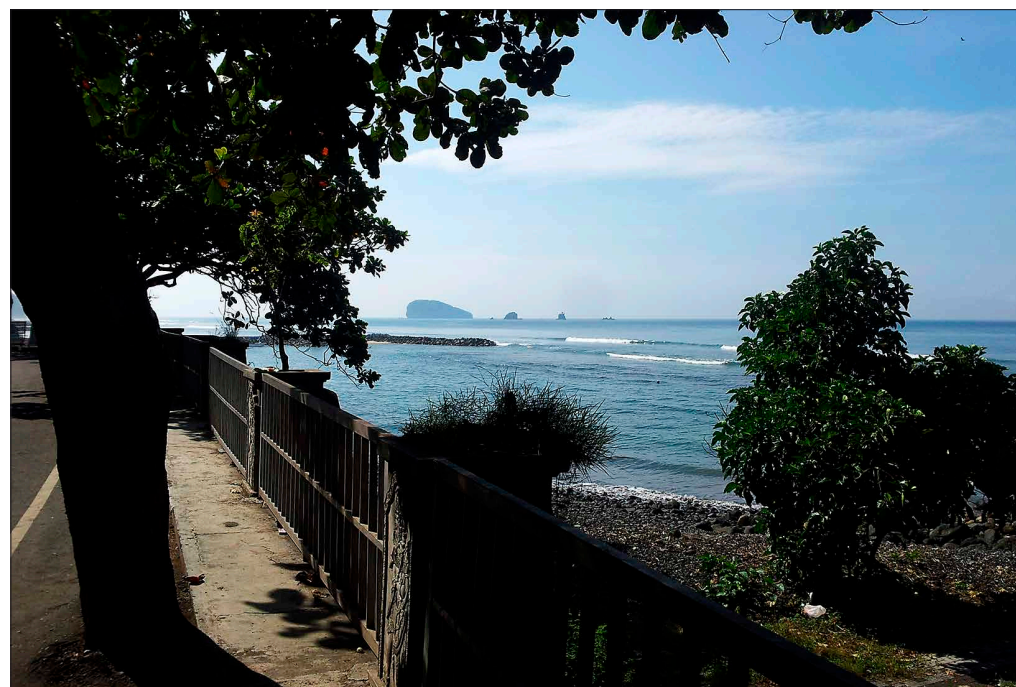
Da jeg efter pitstop ved Vincentz var nået ud til The Point, blev jeg stoppet af et "want you a lift". Det resulterede i et længere stop og en snak på over et kvarter, hvor han slutter af med at for-

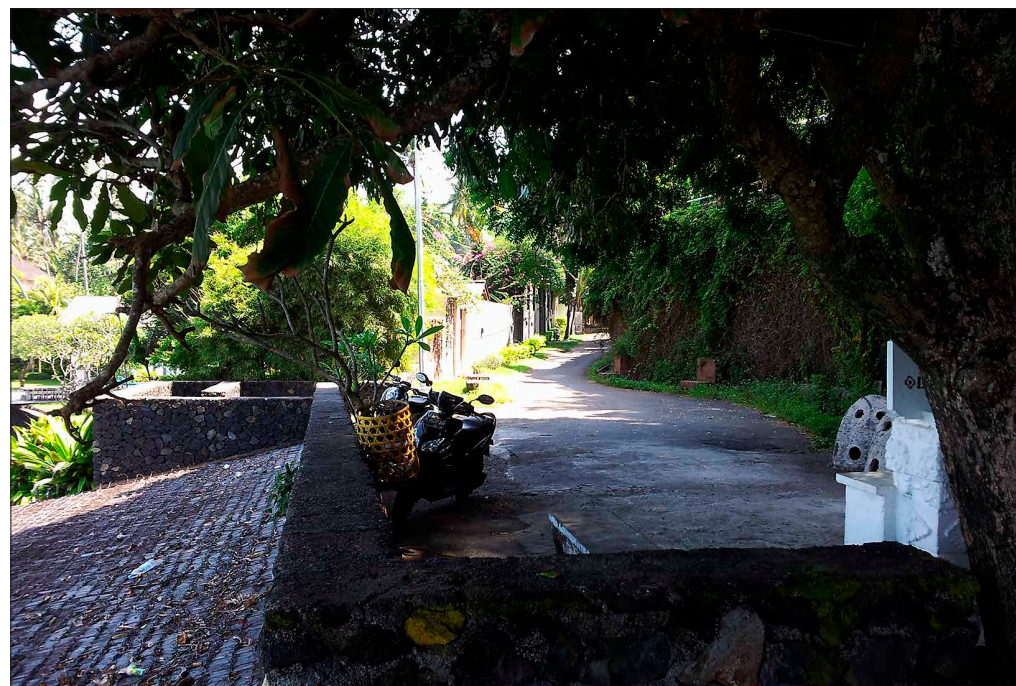
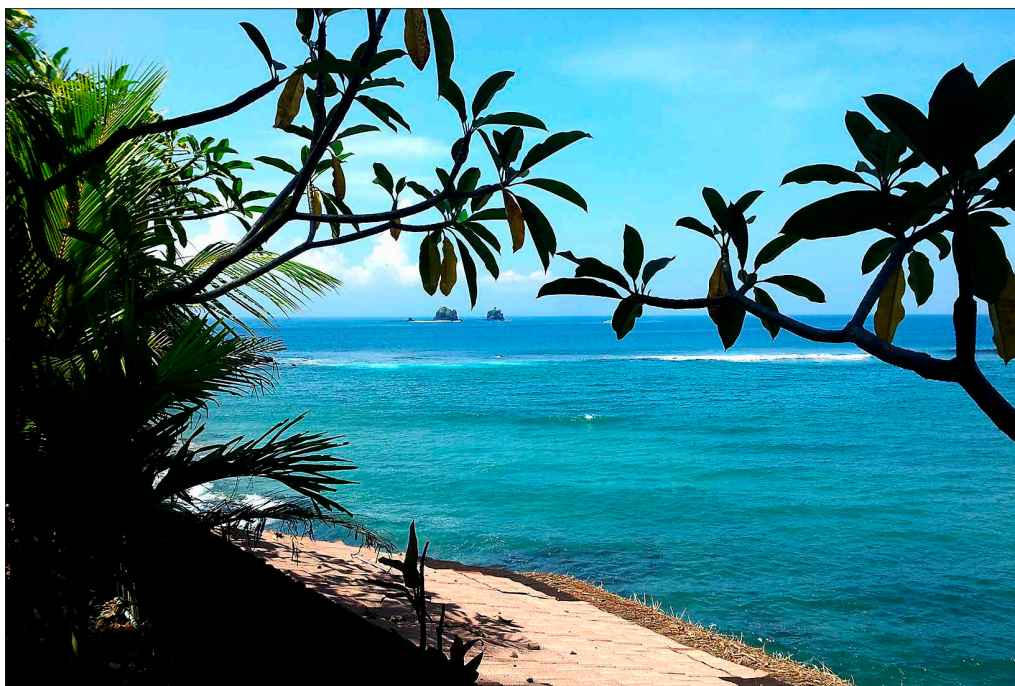
tælle mig, jeg har 6 km tilbage til Bali Palms Resort.

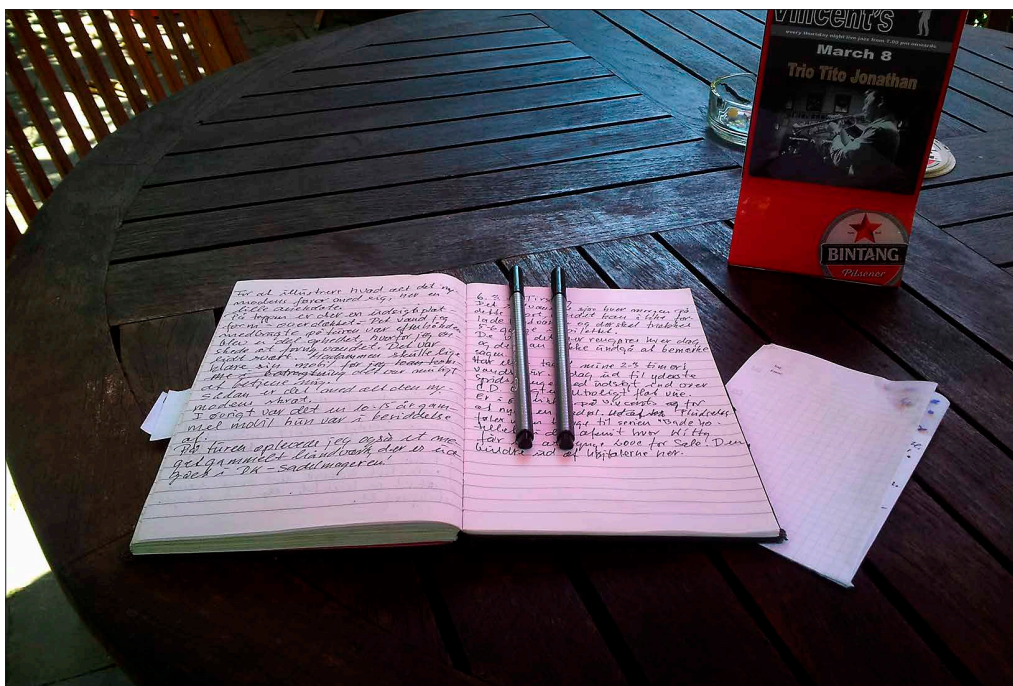
Tilbage på resortet samt udskiftning af bukser og t-shirt gik det ved 19-tiden indtil byen, for at indtage lidt føde.

I dag valgte jeg fiskepinde med ris og balinesiske grøntsager. Desserten bestod af is med kaffecreme indbagt i en balinesisk dej. - UHM!

Dagen sluttede af hjemme på resortet med levende musik, jeg sad lyttede til et par timer over et par glas hvidvin.

Candi Dasa

Onsdag den 7. marts 2018

Det har været en meget varm nat, hvor det var svært at falde til ro.

Efter en omgang kaffe og morgenmad på terrassen begav jeg mig ud på endnu en motions-tur til Tenganan. Det er hverdag, hvorfor der er mulighed for der sker noget i den gamle by.

Besøgte også stedet sidste år, men det var en søndag, hvor der ikke var særlig megen aktivitet derude.

Samtidig med en busfuld turister af forskellig nationalitet ankom jeg til Tenganan ved 11-tiden. Der blev ikke bedt om donation denne gang.

Jeg var heldig, der blev demonstreret hanekamp til stor moro for især de australske gæster, der heppede helt vildt på de to kæmper. Kampen viste sig kun at være for sjov. Hanerne hakkede godt lidt til hinanden, men så heller ikke mere.

Efter at have gået turen ud til Tenganan et par gange, må det betegnes som skattekammeret for ægproduktion i det østlige Bali. Der er virkelig mange anlæg med burhøns.

Efter knap 3 timers udflugt per gåben, var jeg tilbage på resortet og fik udskiftet beklædningen, der var godt gennemblødt af sved.

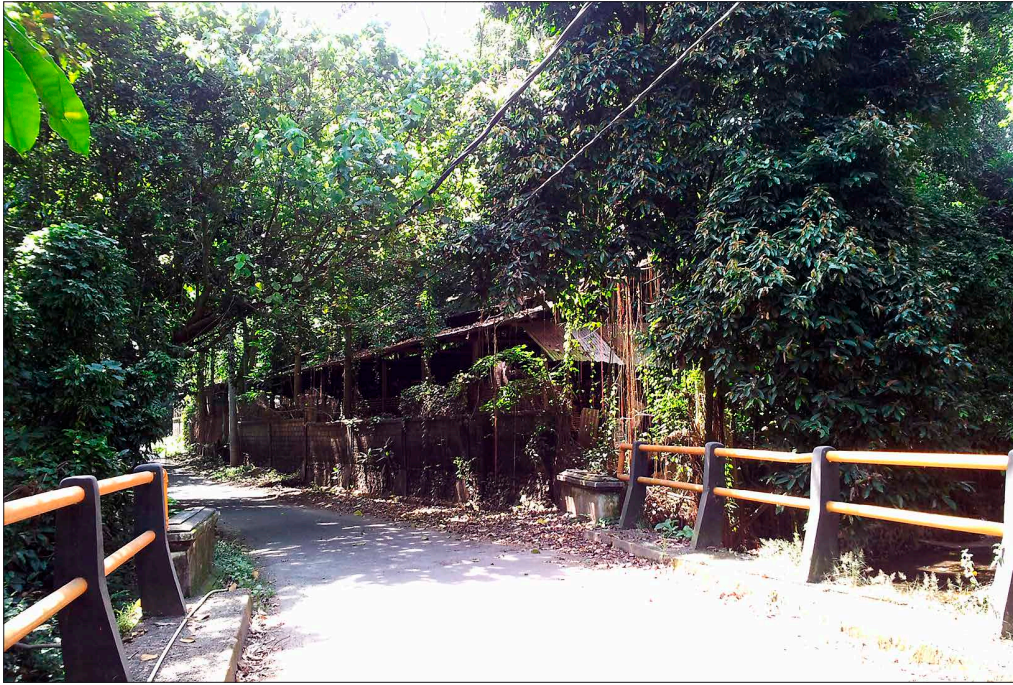
Aftenens menu blev indtaget på en af mine ynglibgs restauranter Legong, hvor de serverer rigtig god mad til en meget rimelig pris. Dagens menu der består af 3 retter, fås som regel for 80-100.000 Rp.

Energien rakte ikke til at besøge You & Me og lytte til mere levende musik denne aften.

Vejret har idag været ekstremt varmt her på østkysten. Den halvø af bjerge der omkredser Candi Dasa, bevirker at regn og torden fra vest ikke når ned til Candi Dasa, men bliver på vestsiden af bjergene.

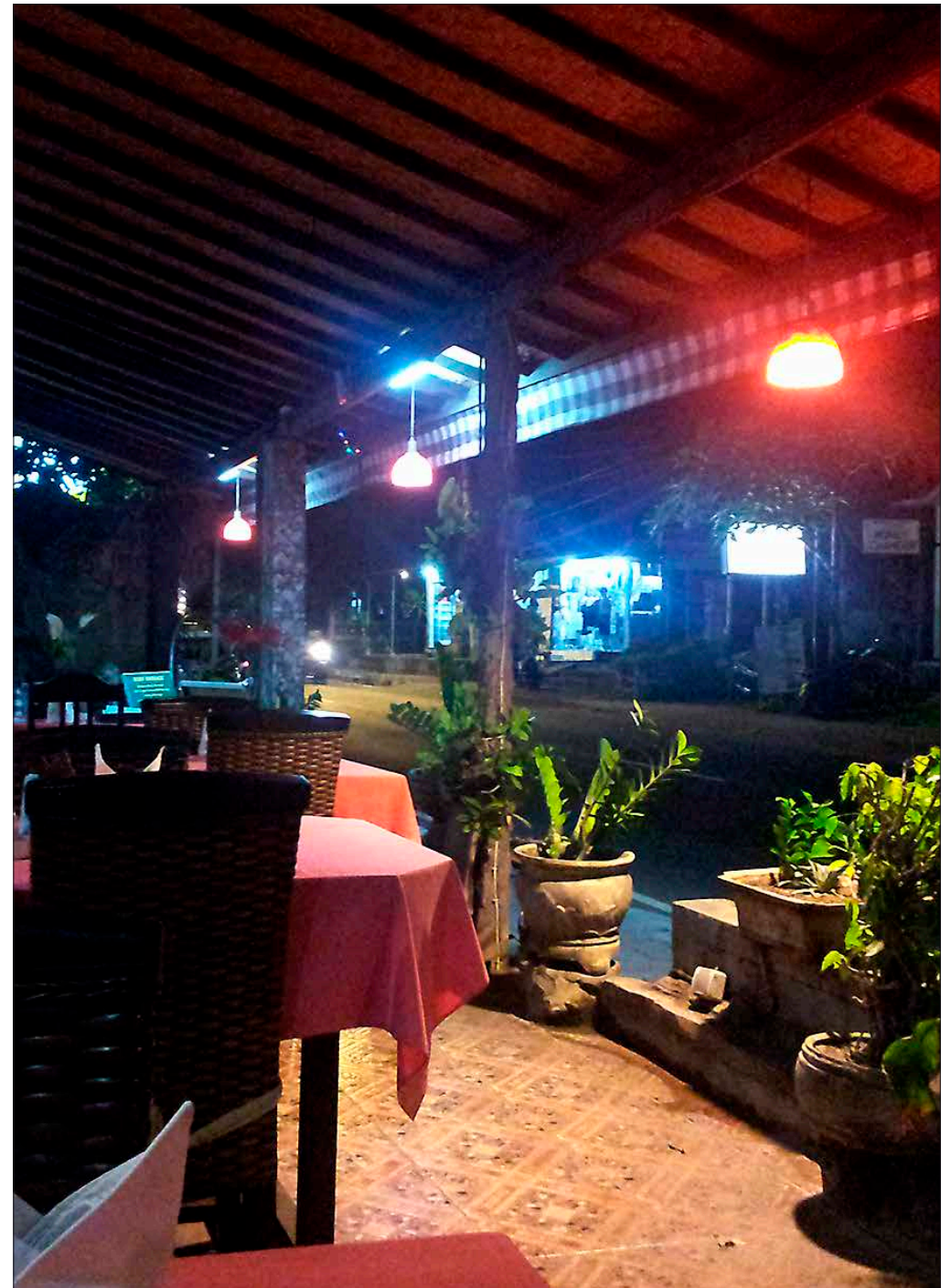
Når vinden endelig går i nord-øst, kommer der en køligere brise ind fra havet.

Candi Dasa

Torsdag den 8. marts 2018

Nok en nat med en ekstrem høj varme og en luftfugtighed der vel snart nærmer sig de 100%. I det fjerne hørtes en del bulder og torden. Starter jeg aircondition er jeg forkølet i løbet af 0,005.

Benene bliver nok nød til at røres lidt igen i dag. Der skal blot ikke nogle bjerge i vejen. Lige ud ad landevejen. Benene blev rørt i 3 timer og har det godt igen.

Hver dag - næsten - har jeg bevæget mig fra 1 til 3 timer og formen er enorm god, bedre end nogensinde med min alder - næsten 70 år.

På turen så jeg og fik en lille snak med en snedker, hvor de lavede udskæringer og ornamenter. Meget flot håndværk.

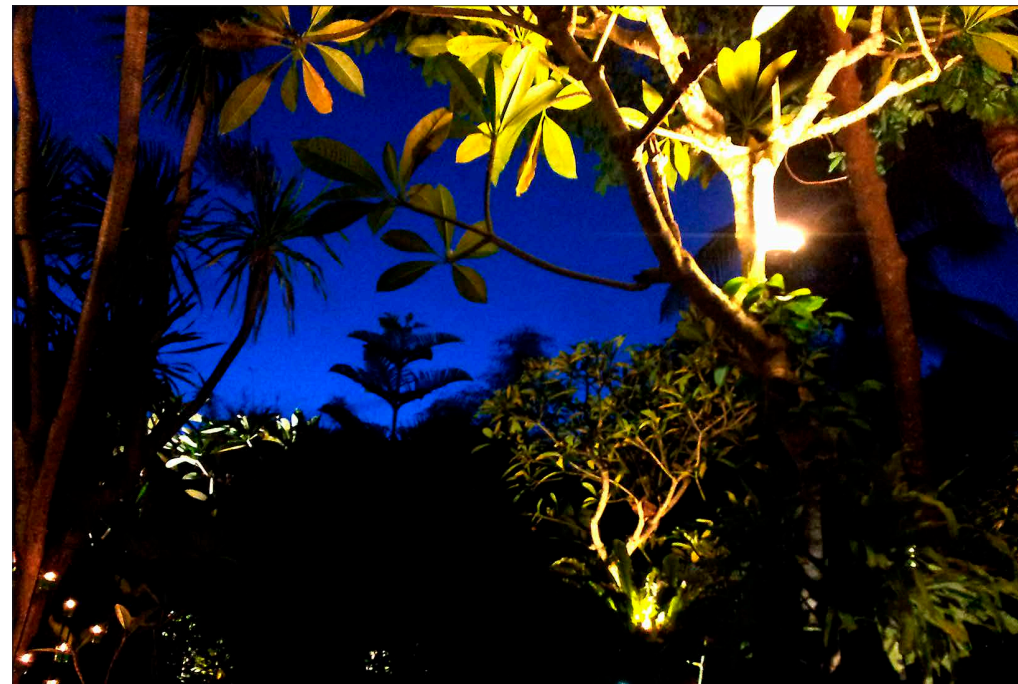
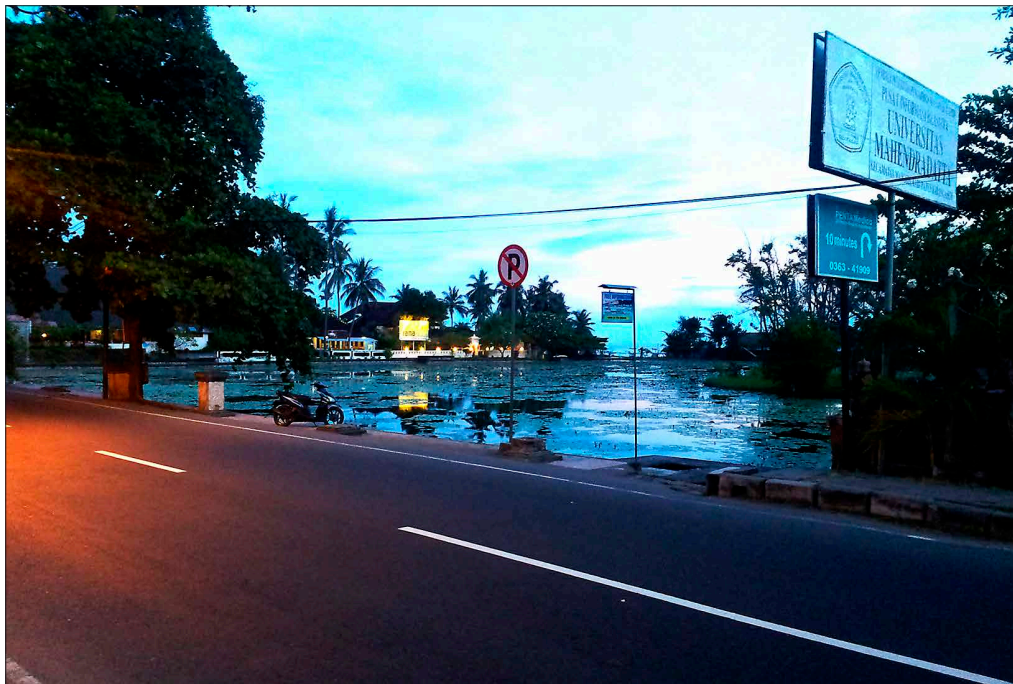
Dagen sluttede af med jazz på Vincentz og en menu bestående af grillet laks, nok den dyreste menu der kan fås på Bali.

Jazzen blev leveret af en trio bestående af balinesere, der spillede utroligt godt sammen.

Candi Dasa

Fredag den 9. marts 2018

Efter 3 år her i Candi Dasa er det vel ved tiden at besøge det lokale tempel, der ligger overfor lagunen. Det er blevet mig fortalt, at for enden af trappen op til det øvre tempel skulle der være en flot udsigt. Så det må jeg hellere klare af i dag.

Jeg startede med at indkøbe et klæde til at dække benene med. For at træde ind i templet, skulle jeg være klædt som balinesere. Der blev købt et klæde, det billigste hvilket var 20 kr.

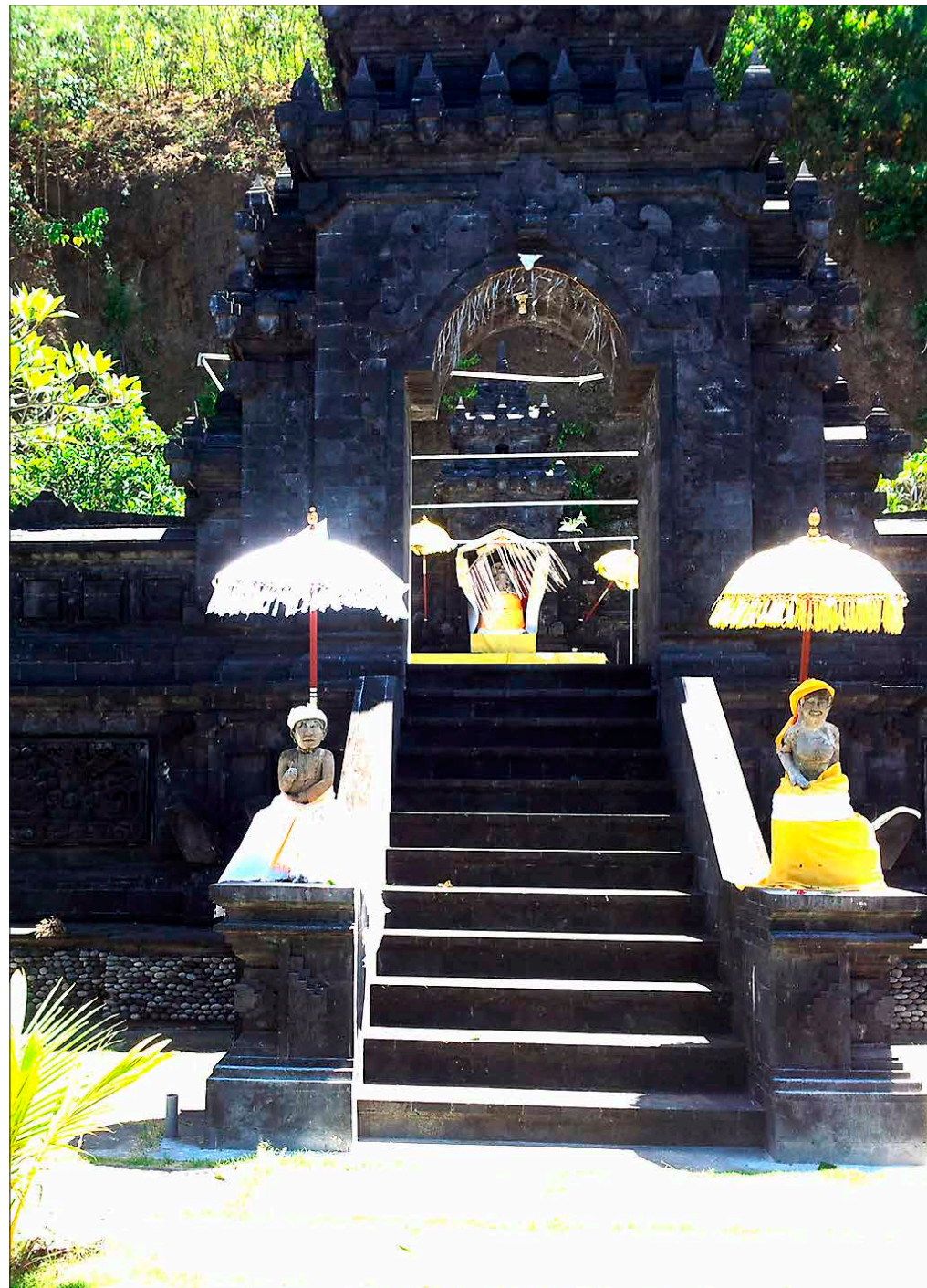
Iført dette klædestykke begav jeg mig ind i templet og entrede ligeledes trappen op til det øvre tempel, men det vil jeg lade billeder fortælle.

De sidste par dage er poolen flittigt blevet anvendt. Personalet forstår ikke hvorfor jeg ikke ligger der hele tiden, men jeg kan ikke få mig selv til at fortælle dem, vandet smager af kemikalier.

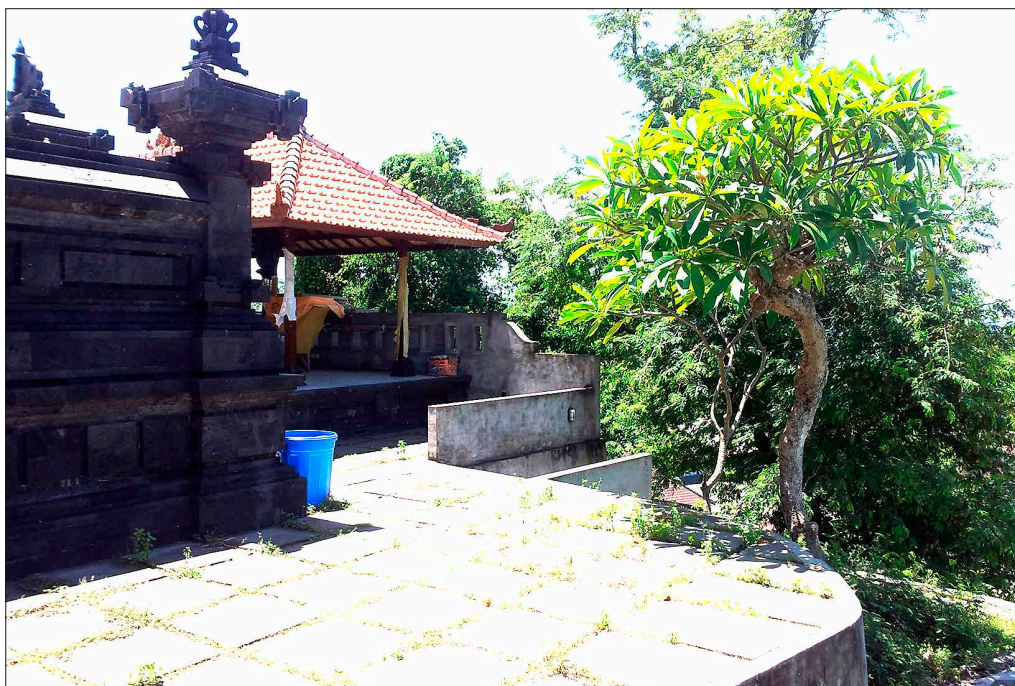
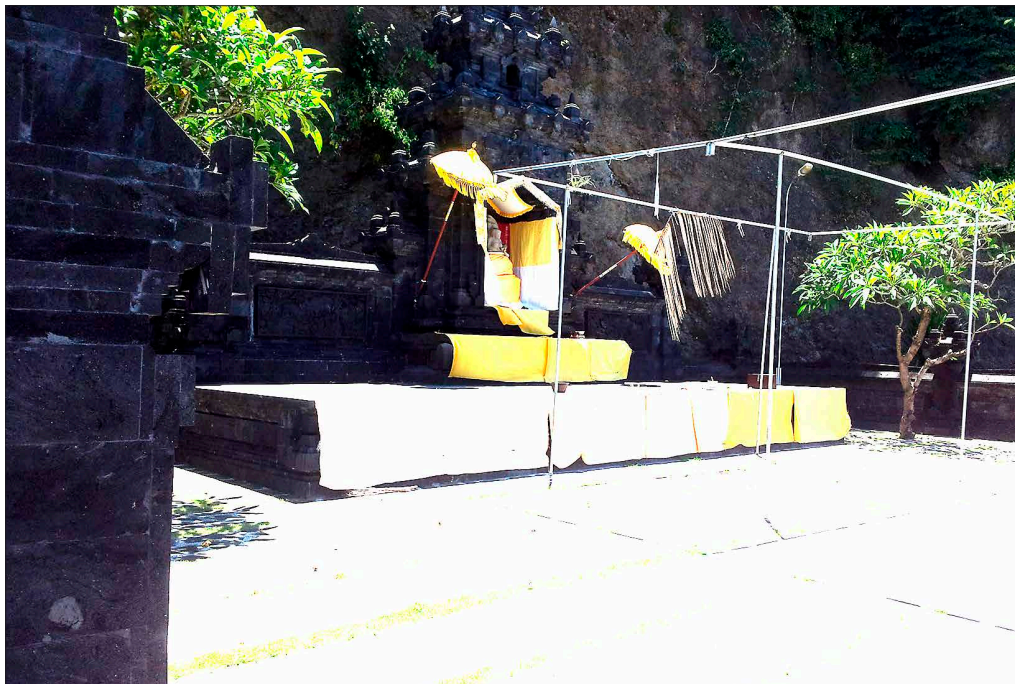
I år har jeg snakket med mange håndværkere og fået et indblik i det arbejde de udfører. Det værktøj de har til rådighed til udførelsen af deres arbejde, ville vi finde på et museum i Danmark.

Her på resortet har der været arbejdet på en elevatorskakt siden jeg ankom og de er ikke færdige endnu. Alt køres ind på en trillebør og overskydende materialer køres ud på trillebøren.

Candi Dasa

Lørdag den 10. marts 2018

Motionsturene bliver kortere og kortere nu hvor jeg nærmer mig hjemrejsedagen. Hen på formiddagen besøgte jeg You & Me og indtog et drinks samt fik en lille snak hen over baren.

Inden besøget hos You & Me tog jeg en afstikker ud til Luwak. Der skulle indkøbes te til Anita. Jeg fik en lille rundvisning til trods for jeg forklarede, at jeg besøgte dem sidste år. Til gengæld holdt jeg på, at der ikke skulle smages 12 te- og kaffe smagsprøver (6 af hver), hvilket blev accepteret.

Men under rundvisningen blev det forklaret hvad vi gik forbi. Der var te-, kaffe- og kakaoplanter sammen med citromgræs, chili og gensing.

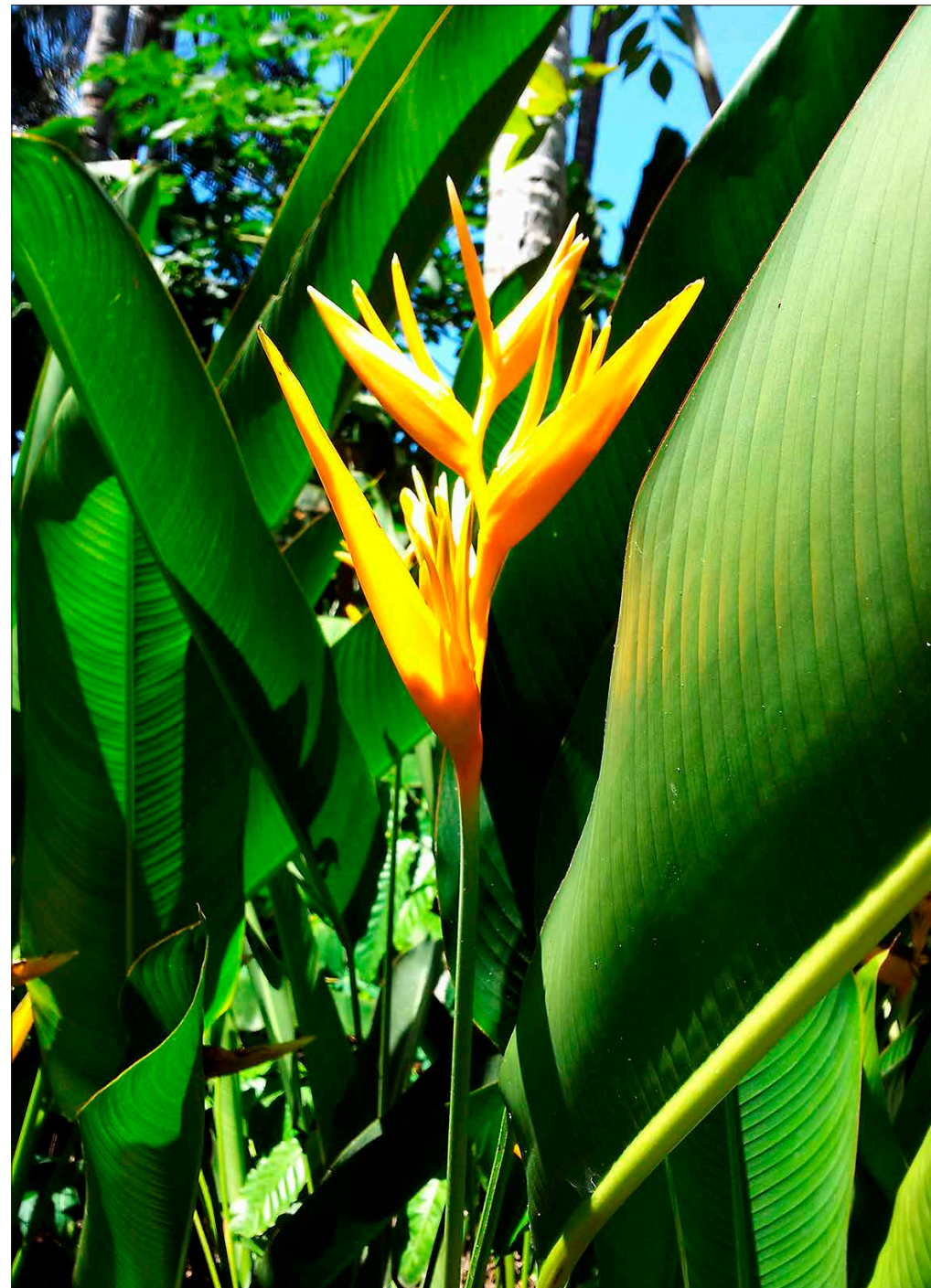
Tilbage i Candi Dasa, der ligger 500 m fra plantagen besøgte jeg ARI et backpacker hotel og drak et på øl sammen med nogle australiere jeg har snakket med hver år. Et hyggeligt lille sted med den lokale politistation som nabo. Som et skilt fortæller:

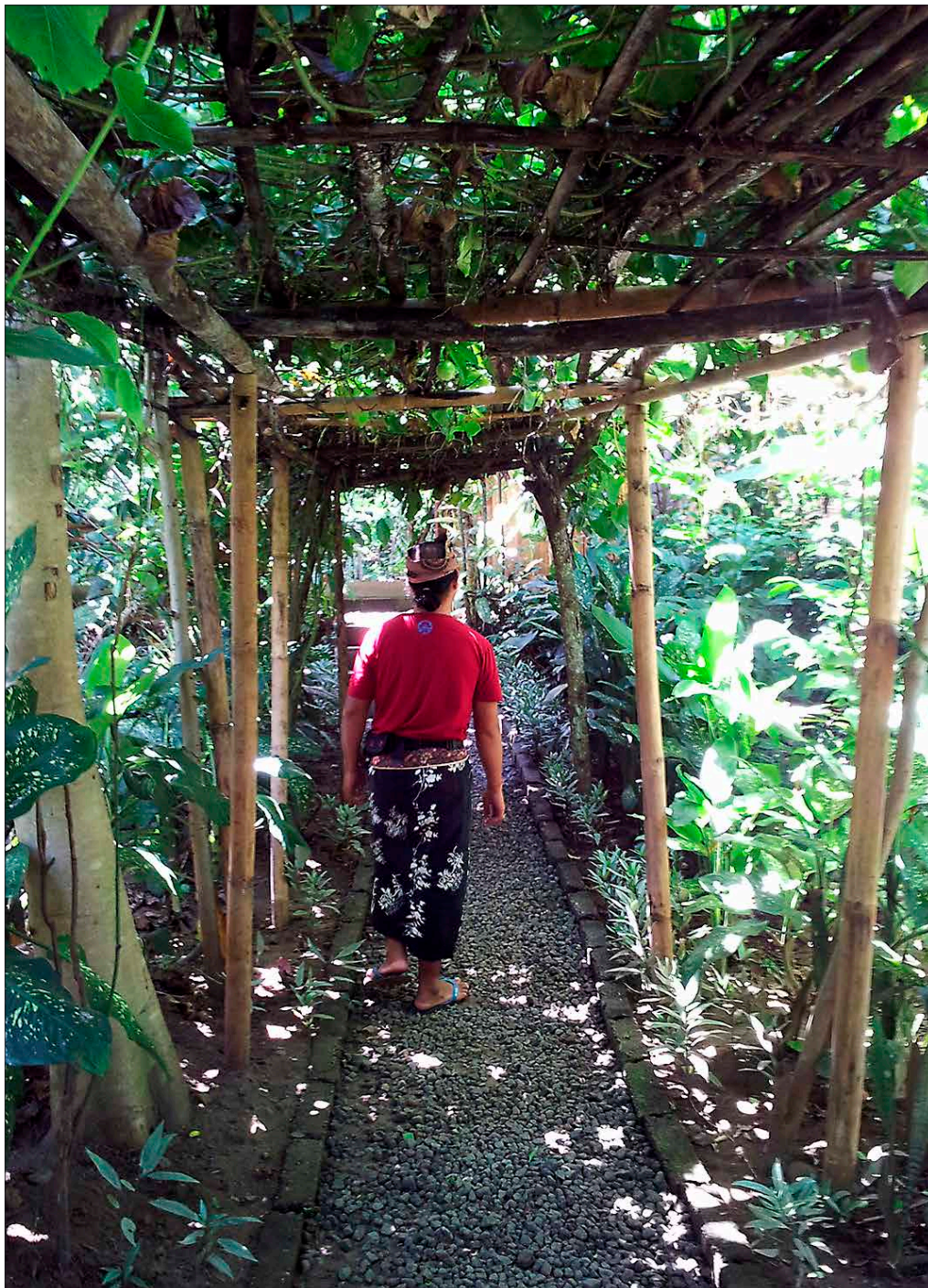
NO NASI GORENG
ONLY
BURGERS - DOGS - BEER

Tilbage på resortet, op i baren. Selv de indfødte mener det er meget varmt i dag, hvilket jeg kun kan bekræfte dem i.

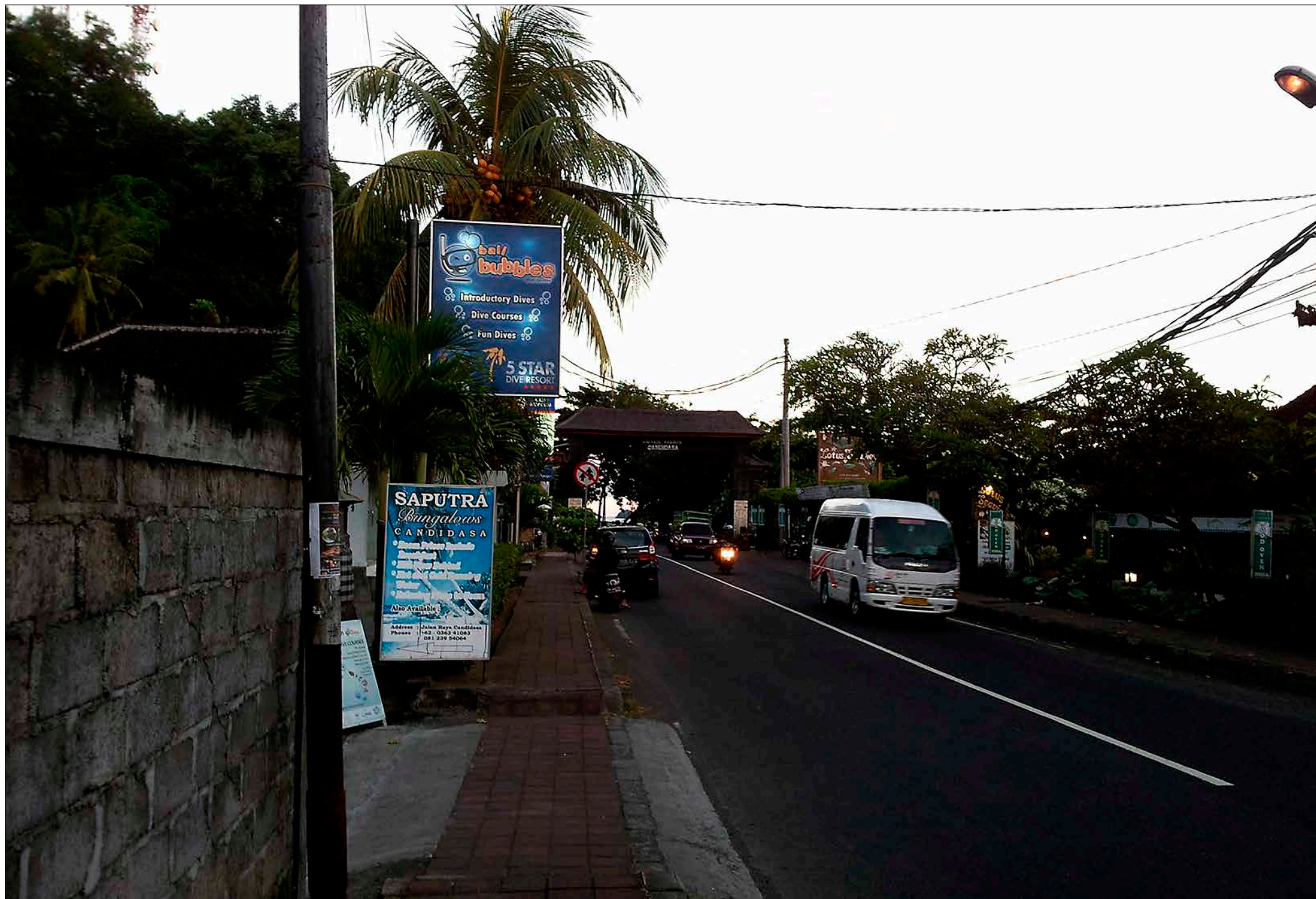
I dag bliver der indtaget lidt mere alkohol end tidligere på udflugten.

Yoyo makkede en Singapore Sling sammen til mig, en drink da jeg besøgte Singapore og Long Bar ikke mente der var råd til, men her på Bali er det noget helt andet.

Candi Dasa

Søndag den 11. marts 2018

Lørdag aften blev tilbragt på You & Me sammen med blues og Fish'n'Chips, det var det eneste fisk restauranten var i stand til at servere for mig - og fisk ville jeg have denne aften.

De fire blues musikere spillede faktisk godt sammen. Blot en skam at trommeslageren overdøvede de andre instrumenter.

Lidt over 22 valgte jeg at tage hjem til resortet. Det havde været en lang og varm dag.

I dag er der sammenfatning og oprydning på værelset, bortskaffelse af de ting der ikke skal med hjem til Danmark. Sørge for kufferten ikke overstiger 23 kg.

Lørdag eftermiddag faldt jeg i snak med en kanadier. Vi snakkede lidt om det at være på Bali. Det viste sig, han og konen var på deres 16. besøg på Bali og hvert år er de her i 60 dage.

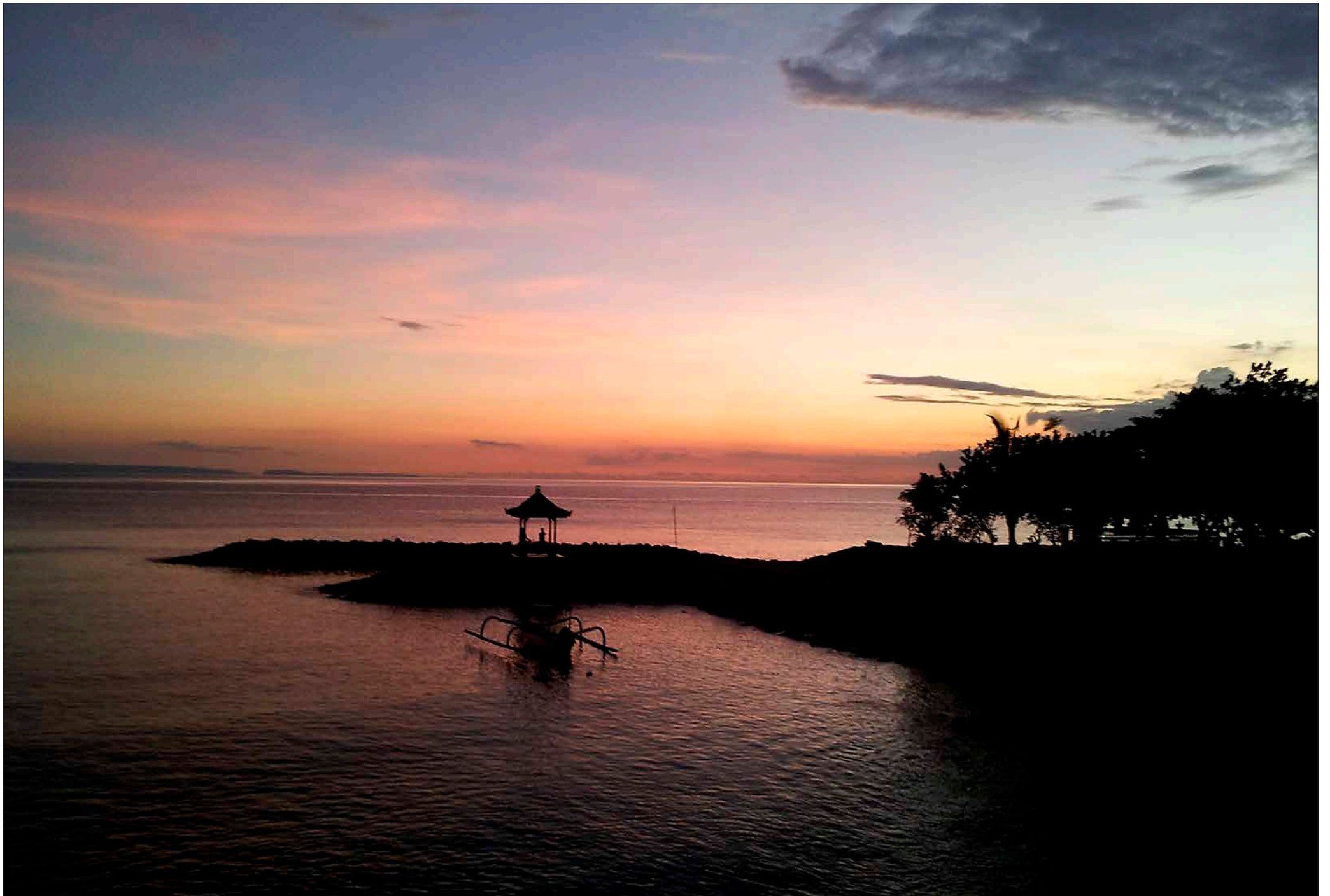
Der blev også tid til at indkøbe lidt frisk frugt, der skal med hjem til Danmark og måske anvendes i vodka.

Candi Dasa

Mandag den 12. marts 2018

Dagen er oprindelig, der skal pakkes. Tiden skal anvendes på en eller anden måde, så jeg besluttede at besøge det første hotel jeg boede på i 2016, Rama Shinta Hotel og indtage en frokost, faktisk den første under opholdet på Bali.

Der er flyafgang mod Qatar 00:45 AM. Jeg har lejet værelset til kl. 19 i aften, hvor jeg samles op af chaufføren. Der er heldigvis 2 timers mellemlanding i Doha og ankomst til København tirsdag kl. 13.30. Herefter med ICL til Viborg med ankomst der kl. 19.59. Noget af en transport for en på min alder.

Som aftalt samles jeg op ved 19-tiden og bliver kørt til lufthavnen. Det viser sig at chaufføren er gift med en bekendt fra Facebook, som jeg havde lovet lidt transport, hvis det blev aktuelt.

Efter 1,5 time lander vi ved afgangshallen i lufthavnen.

3 timer før afgang starter check-in og jeg har en halv time til at finde det rette sted.

Idet jeg henvender mig ved check-in skranken, viser det sig mit fly afgik for 20 timer siden og

det jeg prøver at komme på desværre fyldt op, ellers var jeg kommet med.

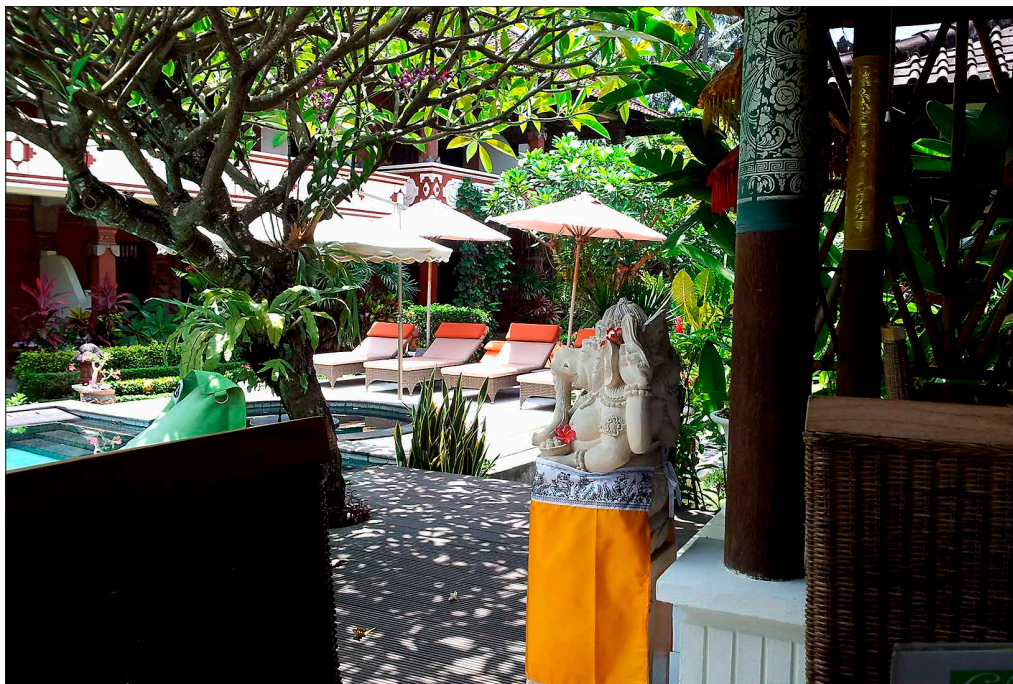
What now?

Udstyret med en adresse i Kuta forlader jeg lufthavnen i en Taxa og bliver kørt til et hotel for overnatning til næste dag. Chaufføren kendte et hotel nær den adresse jeg er blevet udstyret med af personalet fra Qatar.

På hovedet i seng, så må jeg tage den deraf i morgen.

Denpasar/Kuta

Tirsdag den 13. marts 2018

Oven på slutningen af mandagen blev til meget lidt søvn i løbet af natten. Det var ikke mest rolige hotel, men prisen var tilpas - 325.000 Rp. Der var ingen morgenmad incl. i overnatningen, den måtte jeg så tage på et senere tidspunkt.

Nu drejede det sig om at finde det hotel, hvor Qatar Airways havde deres kontor. Receptionen fortalte der var 500 m at gå og om jeg ønske transport.

Jeg takkede receptionen for overnatningen og begav mig ud i Kuta, der viste sig at være en meget spændende bydel.

Det lykkedes i anden hug at lande hos Qatar. Efter lidt ventetid blev det min tur. Jeg fik orienteret om min situation og jeg kunne se de trak lidt på smiliebåndet over hvad der var hændt. Det virkede som de havde oplevet det før.

Den unge dame jeg snakkede med interesserede sig mest for hvor lang tid mit visum havde tilbage. Der var ingen diskussion om hvad jeg skulle - ud af Indonesien indenfor et døgn ellers kunne jeg løbe ind i problemer.

Efter lidt sakken sammen med en kollega, fandt hun hjemrejse n til mig.

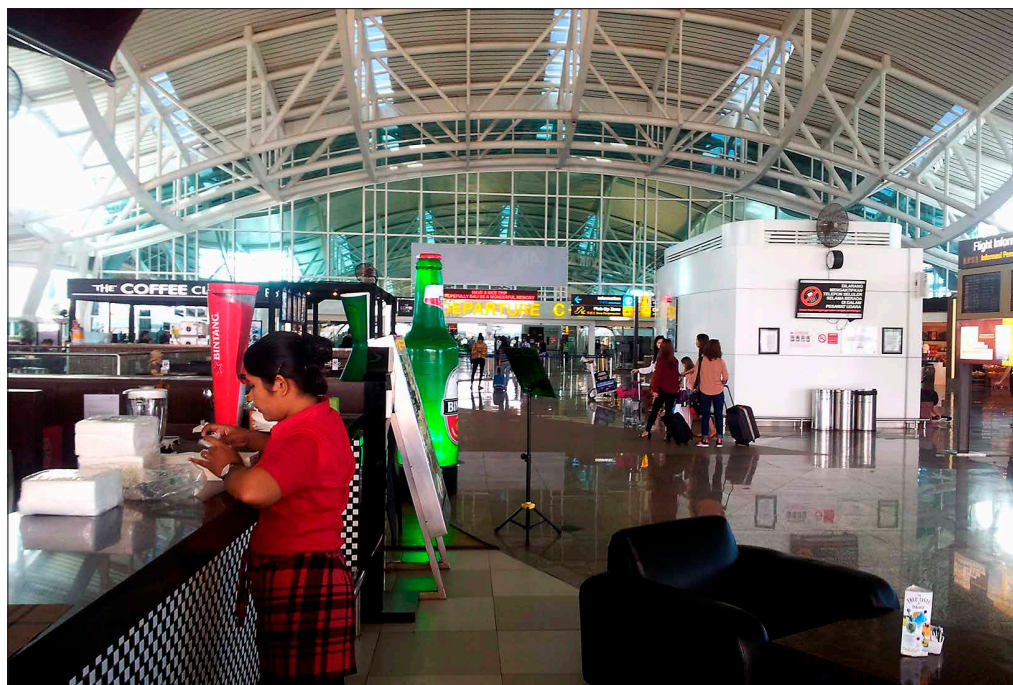
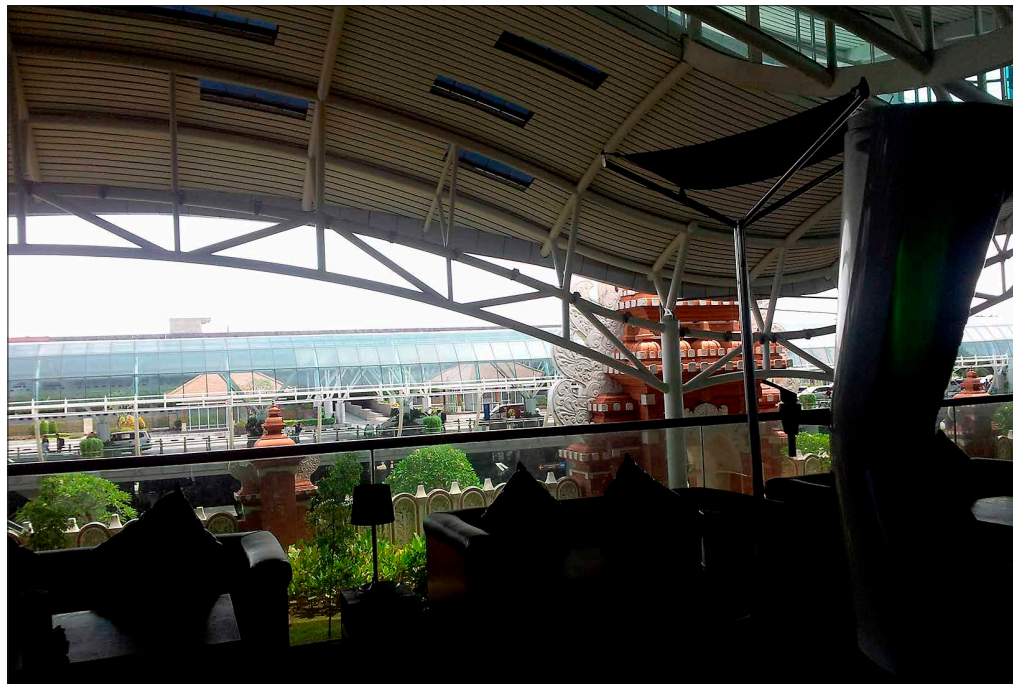
Det var en fantastisk service der blev ydet mig fra kontorets side.

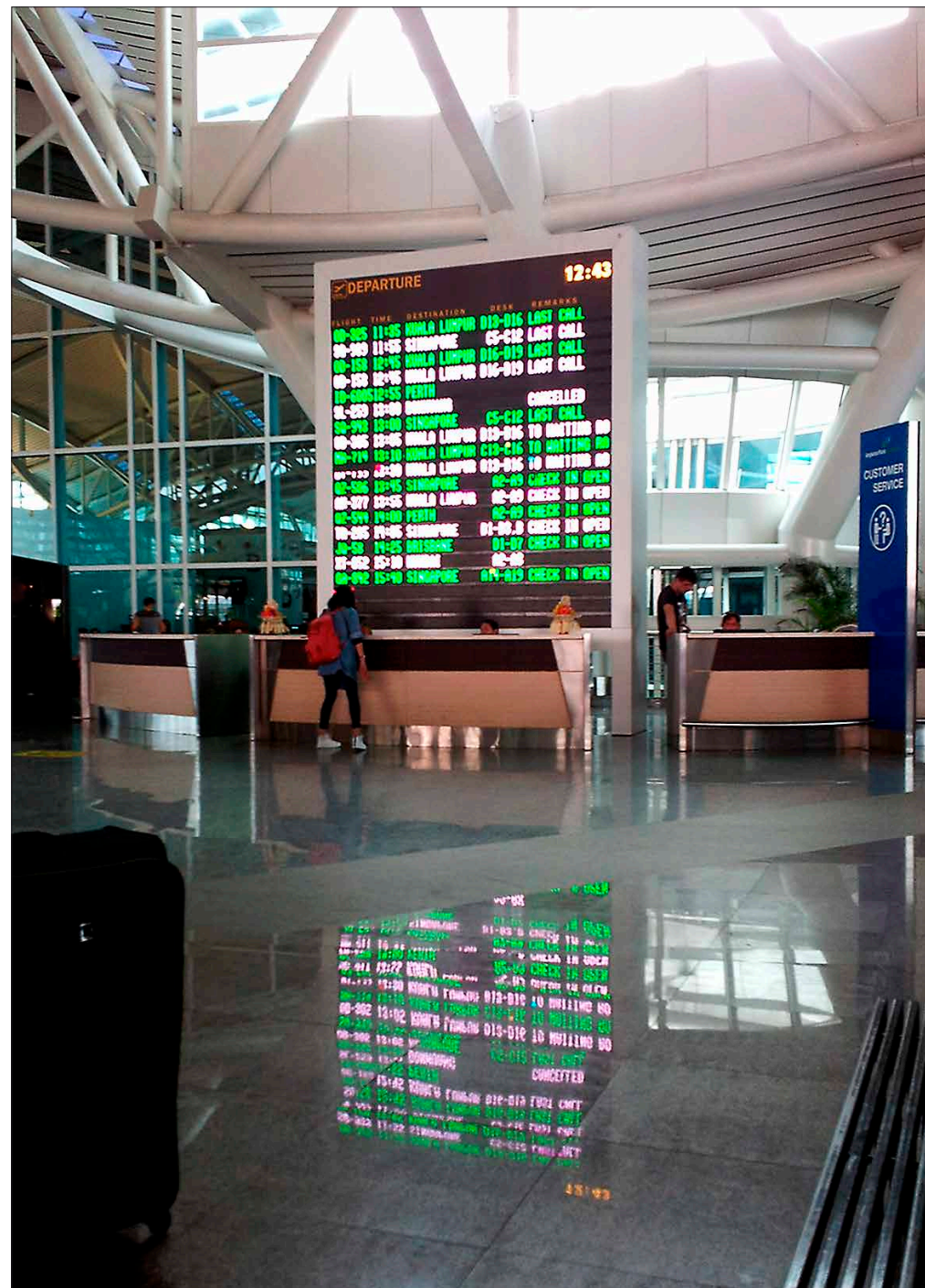
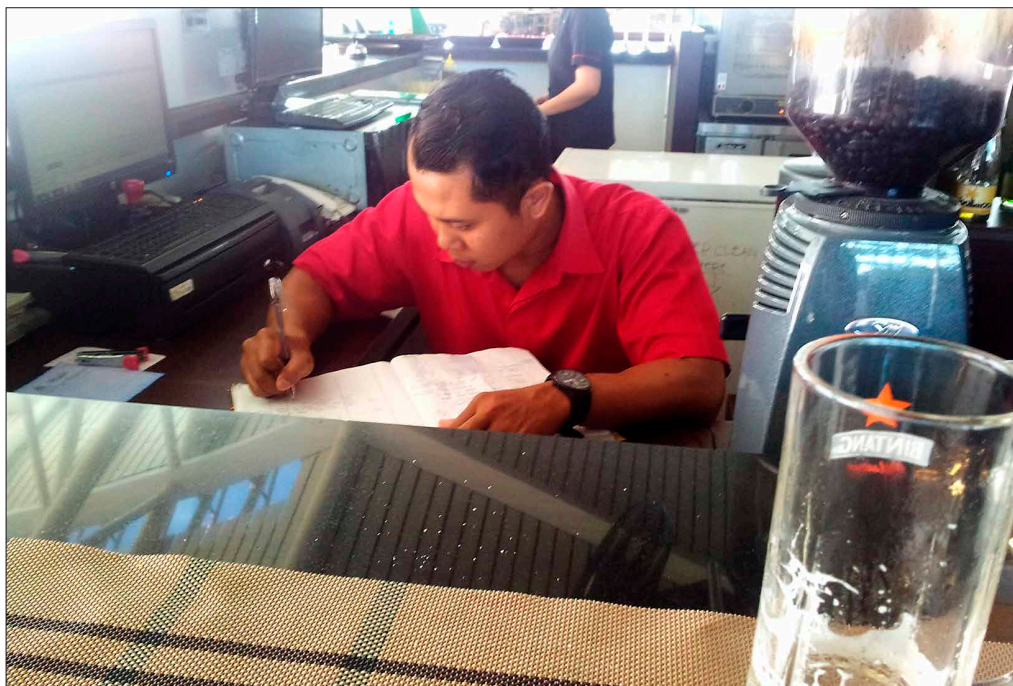
Jeg måtte "låne" en internet forbindelse, så der kunne overføres penge til min Visa-kort. De var måbende, da jeg startede den lille PC op og kom ind på min homebank og i løbet af "no time" havde klaret opgaven, siger hun til mig, hvis det var på Bali ville det havde taget 2 dage, så jeg måtte forklare dem, jeg havde adgang til mine konti over hele verden.

Jeg havde afgang fra Denpasar kl. 19 i dag og skulle være i lufthavnen senest kl. 17 til check-in. Jeg fik en taxa og kørte direkte ud i lufthavnen, 7-8 timer før afgang. Det skulle ikke kikse igen.

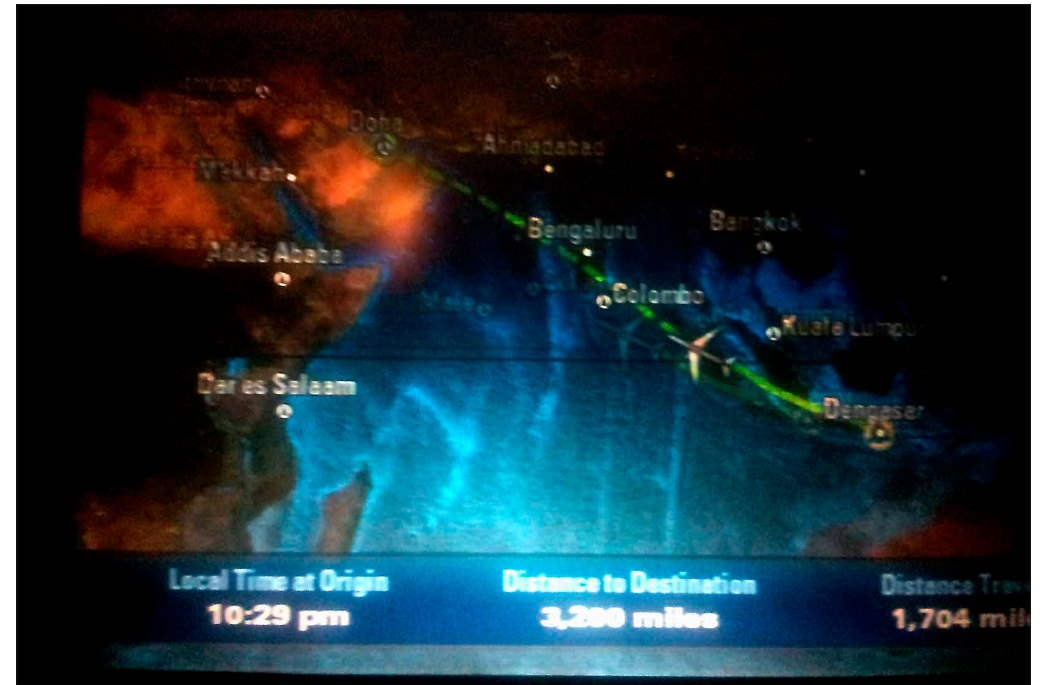
Hvad var der sket?

Expedia havde sat mig til hjemtransport den 12. marts, men ikke taget højde for at 00:45 AM denne dag var blevet til den 13. marts.

Jeg fik klaret check-in og sad i flyet kl. 19, med afgang mod Doha.

Efter taxaen havde sat mig af i lufthavnen, skulle den manglende morgenmad indhentes, hvilket skete straks. Jeg satte mig i en bar bestilte en stor kop øl og en omgang Fish'n'Chips. Endnu en kop øl og så var jeg ellers klar til at vente de 6 timer inden check-in startede op.

Hjemrejsen viste sig at blive en smule hektisk. Det viste sig der 1 time til at skifte fly i Doha. Indflyvningen til Doha var alt andet end venlig stemt for vort fly. Vi måtte tage tre omgange over lufthavnen før landingstilladelsen var i hus. De 60 min. var pludselig blevet til 50 min. inden vi måtte forlade flyet. En vandretur på 10 min. og gennem sikkerhedskontrollen og jeg var nede på 20 min. Nu skulle C21 findes. Fra tidligere vidste jeg, der var langt at gå til C21, hvorfor jeg prajede en de mange el-biler der kører rundt i lufthavnen, forklarede jeg havde et problem med at nå ud til C21 inden fltafgang. Personalet stod og ventede på os.

Herefter var det ned i en bus, der fragtede os ud til flyet på startbanen. Som jeg sagde til personalet, det var meget tæt på, hvortil de svarede, nej, der er tid endnu. 5 min. før afgang sad jeg i flyet på sæde 16 H.

Kl. er nu 9.38 og jeg sidder i Københavns Lufthavn og venter på ICL mod Århus.

Hverken være end bedre er min kuffert ikke kommet med fra Doha. Der skulle udfyldes papirer og min kuffert ville blive eftersendt dagen efter.

Om det så ikke var nok, så kørte togene denne dag som vinden blæste. Der havde været en personpåkørsel, hvilket bevirkede, at ingen afgang passede, heller ikke min. Jeg måtte i hast hoppe af toget på Hovedbanegården og ind på kontoret og få min billet ombooket til en anden afgang.

Kl. 11.20 lykkedes det at komme afsted mod Århus med 20 minutters forsinkelse, der dog blev indhentet inden Århus.

Det er godt jeg har rejst så meget, at intet kan vælte læsset.

